

ידיעות נגב זכר זקנה

עיתון מרכז החינוך של יוצאי אתיופיה במערכת החינוך | המנהל: דוד מזהרט | עורך: גרמאו מנגיסטו | כתובת המערכת: רח' תורה ועבודה 1, ת.ד. 16252, ירושלים, 91162 | גיליון מס' 69 | יוצא אחת לחודשיים | יוצא לאור בחסות "ידיעות נגב" | מאי 2012 | אייר תשע"ב

שכונל והקרבה, עוצמה וגאווה

חיל'፣ መስዋዕትነት፣ ኃይልና ኩራት

"הדרך היתה קשה ומסוכנת, אבל הרצון העז דחף אותנו להמשיך" <<< עדות כואבת מהמסע לסודן, לרגל יום הזיכרון לנספים <<< יעקב סמואל | עמ' 6

רሱ-ዳን መ-ታንን መ-ታሰቢያ ቀን አስመልክቶ የቀረበ አሳዛኝ የሱ-ዳን ጉዞ ምስክርነት >>> በያዕቆብ ሳሙኤል

אמנות בני מגבלות

ገደብ-የለሽ የሥነ-ጥበብ ሥራ

דרסה לא יכול לראות את הפסלים שהוא יוצר <<< אורית זנבה | עמ' 13

ደረሰ መንግሥቱ እሱ ራሱ የፈጠራቸውን የቅርጽ ቅርጽ ውጤቶች ማየት አይችልም >>> በአራት ዘንብ

הקס הצבר

እስራኤል አገር የተወለደ ቁስ

אפרים ציון-לאווי, יליד הארץ שהוסמך לקס, שומר על הגנלת <<< גרמאו מנגיסטו | עמ' 7

ኢፍራይም ጽዮን-ሌዊ እስራኤል አገር የተወለዱ የመጀመሪያውን የቅስና ማዕረግ የተቀበሉ ኢትዮጵያዊ ይሁዱ ሲሆኑ ዓላማቸው ባህላችንን ማስጠበቅ ነው። >>> በግርማው መንግሥቱ

להתנדב מכל הלב

በጎ አድራሳት ከመ-ሉ ልብ

250 תלמידים מהקהילה באו להתנדב באשקלון <<< יצחק קפריאלו ואגינצ'ו רטה | עמ' 9

250 ከጎብረተሰቡ የወጡ ተማሪዎች የበጎ ሥራ አገልግሎት ለማበረከት ወደ አሽቄሎን ከተማ ተንቀሳቅሰው ነበር። >>> በይስሐቅ ከፍያለውና አግኝቼው ረታ

נכנסים לעולם העסקים

ወደ ንግድ ዓለም መግባት

מט"י נתניה מפעיל מוקד ארצי לעידוד יזמים בני העדה <<< יאלוו סבה | עמ' 8

የጥቃቅን ንግዶች አጋዥ ድርጅት የሆነው "ማቲ ናታንያ" ኢትዮጵያውያን የንግድ ሐሳብ አመንጨዎችን ለማበረታታት በብሔራዊ ማዕከል ይታገዛል። >>> በያለው ስብሐት

המאבק לא תם

ትግሉ አላቆመም

למרות פינוי המאהל בירושלים, הפעילים ממשיכים להוביל לשינוי <<< גרמאו מנגיסטו | עמ' 5

በኢየሩሳሌም የሚገኘው ድንኳን የሚነሣ ቢሆንም አስተባባሪዎቹ ትግላቸውን አያቋርጡም >>> በግርማው መንግሥቱ

מנהל מרכז ההיגוי

סוף זה תמיד התחלה

סגירת בתי הספר עם ריכוז גבוה של תלמידים מהקהילה תאפשר מפגש עם כלל החברה ולימודים ברמה גבוהה <<< איך עוזרים לילדים להתכונן למעבר?

צילום: ארכיון המרכז הישראלי לחדשנות (למצולמים אין קשר לכתבה)

נהיה איתכם, כדי שהתהליך הזה יעבור בשלום. גם אנשי משרד החינוך והרשויות המקומיות יסייעו לכם במעבר, וכן גופים שונים שפעילים בקהילה.

הגדה של מסע

יום הזיכרון ליהודי אתיופיה, שנ"ס פסודן ובדרוך אליה במסעם לצינון, מבטא את הכמיהה של בני הקהילה לשוב למולדתם, ואת התעוזה לקחת אחריות על גורלם ולגאול את עצמם. מצד שני עמדו כוחות הביטחון של מדינת ישראל, שבאו לבטא את המחויבות והערבות ההדדית לאחיהם. כגוף העוסק בחינוך, מרכז ההיגוי מכיר בערכו ההיסטורי, החינוכי והחברתי של המסע, ומייחס חשיבות רבה לחשיפתו בפני בני הקהילה הצעירים ובפני החברה הישראלית כולה. אנו עושים זאת בעיקר באמצעות המגשרים החינוכיים שלנו, המשולבים בכ-145 בתי ספר, שבהם לומדים מעל 11,000 תלמידים יוצאי אתיופיה וכ-60,000 תלמידים מכלל החברה הישראלית.

המעוניינים לקיים פעילות בנושא יום הזיכרון לנספי סודן ובנושאים אחרים מעולם הקהילה מוזמנים לבקר באתר מרכז ההיגוי, או ליצור קשר טלפוני.

<http://www.mercaz-higui.org.il>
02-6441125

לומדים ביחד. היכרות חדשות ורמה לימודית גבוהה

על פי החלטת שר החינוך, השנה ייסגרו שלושה בתי ספר, שהיה בהם ריכוז גבוה של תלמידים יוצאי אתיופיה: יבנה בחיפה, סיני בנתניה, רשב"י בבאר יעקב. שלושתם היו בתי ספר דתיים.

מרכז ההיגוי רואה במדיניות הפיזור צעד חשוב, שיאפשר לילדי הקהילה לממש את הפוטנציאל וללמוד לצד ילדים מכלל החברה הישראלית. משרד החינוך ומנהלי המחוזות עשו מאמץ רב שכבר בחודשי אפריל-מאי הילדים יהיו רשומים בבתי הספר החדשים, כדי שיהיה מספיק זמן להתכונן למעבר.

המהלך כרוך בלא מעט שינויים בע"ב בורכס, ההורים והתלמידים. הילדים יידרשו לעבור למקום חדש, שברוך כלל נמצא רחוק מהשכונה. הם יחוו מפגש עם תלמידים שלא הכירו, ויצטרפו להתרגל למורים החדשים ולרמה לימודית גבוהה.

ההורים, מרכז ההיגוי, משרד החינוך והרשויות המקומיות נדרשים להכין את התלמידים למעבר זה מההיבט הרגשי, המנטאלי, החברתי והלימודי.

הקוץ הוא הזדמנות טובה לכולנו להיערך לכך. חלקם של ההורים, כפי שאני רואה אותם:

- מבחינה לימודית: חשוב שהילדים ייפגשו עם צוות המורים של בית הספר החדש ויקבלו דפי עבודה לתירגול בחופשת הקיץ.

- מבחינה רגשית: מומלץ לדבר עם הילדים

יש להקשיב לילדים ולהבין אותם. כשילד אומר: "אני מפחד", חשוב לשאול אותו: "ממה אתה מפחד?", ולא להגיב: "אין לך סיבה לפחד". כדאי להסביר שהשינוי דווקא נותן הזדמנות לרכוש חברים חדשים.

לא תצטרכו להתמודד לבד עם המעבר. אנו במרכז ההיגוי, צוות המטה, המנחים והמגשרים

ולאפשר להם לשתף אתכם בחששות. תנו לגיטימציה לרגשותיהם, אלו תחושות נורמליות. - מבחינה חברתית: מדיניות המשרד היא שלא לשלוח ילד בודד לבית הספר החדש, אלא עם מספר חברים מבית הספר שנסגרו, ובכל זאת, המעבר יפגיש אותם עם ילדים שלא הכירו, מה שעשוי לעורר חששות.

የሌላ የሌላ ስልጠና ለሌላ ስልጠና

ብዙ አትሎቶችን ያሉባቸውን ት/ቤቶች መዘጋት ከሌላ ኅብረተሰብ ጋር እንድንገናኝ የሚረዳን ብቻ ሳይሆን ልጆቻችን ከፍተኛ ደረጃ ያለው ትምህርት እንዲያገኙም ይረዳል።

በዳቪድ ምህረት

በትምህርት ሚኒስትሩ መመሪያ መሠረት ከፍተኛ የአትሎቶች ተማሪዎች ቁጥር የሚገኙባቸው 3 ት/ቤቶች በዚህ ዓመት መጨረሻ ላይ ይዘጋሉ። የሚዘገቡት ት/ቤቶች፡- ያቫኒ ት/ቤት (ሐይላ)፣ ሲናይ ት/ቤት (ናጋንያ) ራሽቢ (ቤኤር ያዕቆብ) ናቸው። ሦስቱም የሃይማኖት ት/ቤቶች ናቸው። ይህ ውሳኔ አትሎቶችን ተማሪዎች ከፍተኛ የትምህርት ደረጃ ባላቸው ት/ቤቶች ውስጥ ከሌሎች ተማሪዎች ጋር ተዋደው እንዲማሩ ያስችላቸዋል። እኛም ይህንን ውሳኔ "የተባረከ ያድርገው" እንላለን። ትምህርት ሚኒስቴር ከክልል አስተዳዳሪዎች ጋር እንደ ላይ በመሆን ከሚያዘያ እስከ ግንቦት ባለው ጊዜ ተማሪዎች በአዲሶቹ ት/ቤቶች እንዲመዘገቡ ትልቅ ጥረት አድርገዋል። ይህም በመጨረሻ ዓመት ሽግግር ከማድረጋቸው በፊት ሙሉ በሙሉ ዝግጁ እንዲሆኑ ያስችላቸዋል። ይህም ቢሆን ይህ ለውጥ ለወላጆችና ለተማሪዎች ቀላል አይደለም። ተማሪዎች

ከለመዱት ት/ቤት ወደ አዲስና ብዙውን ጊዜ ከሰፈር ራቅ ብሎ ወደሚገኝ ት/ቤት ለመዘዋወር ይገደዳሉ። እንደዚሁም ከአሁን በፊት የሚያውቋቸውን ተማሪዎች ይተዋወቃሉ። በተጨማሪም አዳዲስ መምህራንን መተዋወቅ ብቻ ሳይሆን የሚገኙት የትምህርት ደረጃም ከድሮው ት/ቤታቸው የተለየ ነው። ስለሆነም ወላጆች ሆኑ ትምህርት ሚኒስቴር ልጆች ሽግግሩን በቀላሉ ያደርጉ ዘንድ በአስተሳሰብ በማገበራዊና ትምህርታዊ መስኮች ማዘጋጀት ያስፈልጋቸዋል። እኔ ወላጆችን የምመክረው ነገር የበጋውን ዕረፍት ተጠቅማችሁ ልጆቻችሁን እንድታዘጋጁ ነው። ትምህርትን በተመለከተ ልጆች የአዲሱን ት/ቤት መምህራንና ሌሎች ሠራተኞችን አስቀድሞ በመተዋወቅና የመልመጃ ወረቀቶችን በመውሰድ በበጋ ወራት ማጥናት ይችላሉ። ስሜታቸውን በተመለከተ ልጆች ወደ አዲሱ ት/ቤት ከማለፋቸው በፊት እናንተን ስለሚያሳስቡ ነገሮች ከጠቀሳችሁ በኋላ በተራው ደግሞ እነሱን ምን

እንደሚያሳስባቸው ጠይቋቸው። ማገበራዊ ሕይወትን በተመለከተ የትምህርት ሚኒስቴር ውሳኔ አንድን ልጅ ለብቻው ወደ አዲስ ት/ቤት አለመላክ ነው። የሚላኩት ከአሁን በፊት ከእሱ ጋር ከተማሩት የተወሰኑ የክፍል ጓደኞቹ ጋር ነው። ልጆቹ በአዲሱ ት/ቤት ውስጥ ከአሁን በፊት አይተው ከማያውቋቸው ልጆች ጋር ስለሚገናኙ ይህ ለውጥ በልጆቹ ላይ ፍርሃት መፍጠሩ የማይቀር ነው። ይህንንም ጉዳይ በተመለከተ ልጆቹ የሚሉትን መስማትና ፍርሃታቸው ምን እንደሆነ መረዳት ያስፈልጋል። ይህም ማለት ልጁ "እፈራለሁ" የሚል ከሆነ "ምንድን ነው የሚያስፈራህ?" ማለት ያስፈልጋል እንጂ "ምንም የሚያስፈራህ ነገር የለም" ማለት አያስፈልግም። እነዚህ ከላይ የተጠቀስኩ ነጥቦች በደንብ በግምት ውስጥ መውሰድ ያለባቸው ናቸው። እኛ የመርካብ ሃሊጉይ ሠራተኞች የተማሪዎችን በተለያዩ ት/ቤቶች ተሠራጭቶ መማር ትልቅ እርምጃ ነው የምንለው። ምክንያቱም በእነዚህ ት/ቤቶች ውስጥ አትሎቶችን ተማሪዎች

ከተለያዩ ከእስራኤል ኅብረተሰብ ከመጡ ልጆች ጋር በአንድነት ተቀላቅለው ስለሚማሩ በትምህርታቸው ላይ ትልቅ እመርታ ሊያሳዩ ስለሚችሉ ነው። በተጨማሪም ይህ እርምጃ ሁለቱ ወገኖች አንዱ ሌላውን እንዲተዋወቅና አንዱ ከሌላው እንዲማር መንገድ ይከፍታል ብለን እናምናለን። እንደዚሁም በእነዚህ ት/ቤቶች የትምህርቱ ደረጃ ከፍተኛ ስለሆነ ልጆቻችን ያላቸውን እምቅ ችሎታ ተግባራዊ ሊያደርጉ ይችላሉ። በሽግግሩ ጊዜ ብቻችሁን አትሆኑም። እኛ የመርካብ ሃሊጉይ ሠራተኞች ከእናንተ ጉን በመሆን ሽግግሩ ያለ ችግር በተሳካ ሁኔታና በሰላም እንዲያልቅ ተገቢውን ጥረት እናደርጋለን። በተጨማሪም የትምህርት ሚኒስቴር ሠራተኞች፣ የአካባቢ አስተዳደር ሠራተኞች እንደዚሁም በኅብረተሰባችን ውስጥ የሚሠሩ የተለያዩ ድርጅቶች በሽግግሩ ሂደት ጊዜ ይረዱትኋል። ለሁላችንም መልካምና ደኅንነት የተመሰገኑት የበጋ ዕረፍት እንዲሆንልን እንመኛለን።

ቀለሜ ወይስ ሌላ ነው ችግሩ?

በወንድ አካል

በመጽሐፍ ቅዱስ አራት ዘፍጥረት ምዕራፍ ፩ ቁጥር ፳፯ ላይ “እግዚአብሔር ሰውን በአምሳሌ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠረ” ሲል የሰው ቀለሙን ግን ነጭ፣ ጥቁር፣ አንዱ የበላይ አንዱ የበታች ከፍና ዝቅ አድርጎ ለይቶ አሳስቀመጠውም። በሰዎች መካከል ያለው ልዩነት የቀለም ልዩነት ተደርጎ የሚታይ ከሆነ የፈጠረንን አምላክ እንደረገጠን በሥራው ገብተን ለማስተካከል እንደሚችልን ይቆጠራል።

የሰው ልጅ ሲወለድ እራቁቱን ሲሞት ደግሞ በድኑን አካሉን በሚሸፍን ጨርቅ ብቻ ተጠቅሎ ወደ ግብአተ መሬት ይመለሳል። ይህ ከሆነ በሰዎች መካከል ያለው ልዩነት እንዴት ተፈጠረ? አሁን በእስራኤል አገር በኢትዮጵያ ይሁዳውያን የምናየው ችግር ከቀለም ጋር ግንኙነት አለው ብለን እናምናለን ወይ? ወይስ የችግሮች መነሻው ከሌላ ቦታ ሆኖ የተፈጠሩትን ችግሮች ለመግለጽ የምንጠቀምበት ዘዴ ፈልገን ያገኘነው ቀላል መንገድ በመሆኑ ነው?

በአፍሪካ አሀጉር የሚገኙ አገሮች እስከቅርብ ጊዜ ድረስ በነጮች ቅኝ ግዛት ሆነው የቆዩ ነጮች ጥቁሮችን ከእነሱ

በታች ዝቅ አድርገው የሚመለከቱበት፣ የሰው ፍጡር መሆናቸው ተረስቶ ለነጩ ኅብረተሰብ አገልጋይ፣ የነጩ የበላይነት ከእግዚአብሔር እንደታዘዘ ተደርጎ እንዲቆጠር አድርገው ሲያስተምሩት ቆይተዋል። ጥቁሩ ቀለም የሐዘን፣ የመጥፎ ዕድል የመጥፎ ስሜት መግለጫ ሆኖ ሰዎች ጥቅት ከሌታቸው ሲወጡ እንኳን እንደአጋጣሚ ጥቁር ድመት ቢያገኙ ምራቃቸውን የሚተፉበት ይህንም መጥፎ አምልኮት ጥቁሩ ሰው እንዲሁ ነጩ እንደሚያደርገው የእራሱን ቀለም እረስቶ በጥቁሩ ድመት ምራቁን ሲረጭ ይታያል። ነጭ ቀለም ያለቸው ሰዎች ጥቁሩን ድመትና ጥቁሩን ሰው በቀለማቸው ምክንያት በአንድ ቦታ ያስቀምጧቸዋል። በነጭ ሰውና በጥቁር ሰው መካከል ያለው የቀለም ልዩነት ቦታ ያልተሰጠውና እኔ በቀለሜ ኩሩ ነኝ ብሎ የሚያምን ሕዝብና ማኅበረሰብ ኢትዮጵያዊ ሲሆን እኛም ከዚህ ማኅበረሰብ ውስጥ አንዱ ሆነን ወደ ቅድስት እየሩሳሌም እስከገባን ጊዜ ድረስ በራሳችን የነበረን አመለካከትና ጀግንነት ነው።

ጥቁር ቀለም ካሉት የቀለም ዓይነቶች አንዱ ሲሆን የፀሐይንና የጨረቃ ብርሃን አለመኖሩን የለየንበት፣ ቀንና ሌሊት

የሚፈራረቁበት፣ የሰው ልጅ ድካሙን ተኝቶ የሚያሳልፍበት፣ ኃይሉን እንደ ባትሪ የሚሞላበት፣ የባልና ሚስት ፍቅር የሚገለጽበትና በመካከላቸው በሚፈጥሩት ፍቅራዊ ስሜት ተተኪውን ትውልድ የሚፀንሱበት መልካም ጊዜ ሆኖ ሳለ ጥቁርን “ጨለማ” ብለው በመጥፎ ጎኑ ይጠሩታል። ዓይን በነጭ ቀለም ዙሪያውን ተከቦ ከማህከሉ የጥቁር ቀለም ተቀምጦ ማየት እንድንችል ትልቁን ቦታ ይዞ ይገኛል። አንዳንድ ነጮች ከጥቁር የዐይን ቀለም ለመሸሽ ይመስል ለአረንጓዴውና ለሰማያዊው የዐይን ቀለም ምርጥ ቦታ ይሰጡታል። ኢትዮጵያዊች ግን “የድመት ዐይን” ብለው ያፈዙበታል። ቡላውን የፀጉር ቀለም እንዲሁ ከጥቁር ቀለም ከፍ እያደረጉ ባለ ጥቁር ቀለም ሴቶችን በቡላ ቀለም ፀጉራቸውን እንዲቀቡ መንፈሳዊ ተዕጋኝ ያደርሱባቸዋል።

በአለንበት ዓለም ላይ የአንዳንድ አገር ሕዝብ ከሌላው ከፍና ዝቅ አድርገው ለመመደብ የሚጠቀሙበት ዋናው የመለኪያ ዘዴ በአገሪቱ ውስጥ ባለው የተማሪ ኃይልና በምጣኔ ሀብቷ ሲሆን የተማሪው የሰው ኃይል ጥቂት በሆነበትና ዓመታዊው የገንዘብ ምጣኔ ሀብት ዝቅተኛ ከሆነ “ያላደገች አገር”፣

ከነዚህ የተሻሉትንም “በማደግ ላይ ያሉ” ብለው የመካከለኛውን ቦታ ሲሰጧቸው ሕዝቡ በብዛት የተማሪበትንና በሀብት የበለፀጉትን አገሮች ደግሞ “ኃያላን አገሮች” ብለው ይጠሯቸዋል።

አንድን ኅብረተሰብ ከፍና ዝቅ አድርጎ ለማየት መለኪያው ትምህርትና ያለው የገንዘብ ምጣኔ ሀብት ኃይል ከሆነ ነጭም ይሁን ጥቁር ቀለም በዚህ ውስጥ ተዕጋኝ ካላመጣ በአሁኑ በእስራኤል አገር በኢትዮጵያ ይሁዳውያን ዘረኝነቱ “ጥቁር በመሆኔ” የሚለው የበለጠ አንገታችንን እንድንደፋ፣ ተምረን ከፍተኛ ደረጃ ብንደርስም በእራሳችን እንዳንተማመን የሚያደርግ ይህን ከእግዚአብሔር የተሰጠንን ተፈጥሮአዊ ቀለማችን እንደ እንቅፋት እየቆጠርን ጠንክረን ለውድድር ከመሰለፍ እንድንሸሽ የሚያደርገን፣ የሚያዘናጋን፣ የልጆችን አዕምሮ በተሳሳተ መንገድ እንዲሄዱ መንገድ የሚጠርግ ይሆናል። “ጥቁር በመሆኔ” የሚለውን ቃልና ዘረኝነትን በአንድ ላይ እየቀላቀልን በየቀኑ ከተጠቀምንባቸው ቃላቱ ለጆሮ ይለመዱና እውነተኛውን ከድህነትና ከትምህርት ማነስ ተመርኩዞ የሚመጣውን መድልዎ የምንገልጽበትን ቃል ያሳጣናል ማለት ነው።

לשנות את חוקי המשק

የጨዋታውን ሕግ መቀየር

איש התקשורת אבי מספין שואף להשיג מבפנים לעול התקשורת

የመገናኛ ባለሙያ የሆነው አቪ መስፍን ከሥራው ውስጥ ሆኖ በመገናኛው አውታር ላይ ተጽእኖ ለማሳደር ይጣጣራል

מספין. להציג תמונה אמיתית

“אני רוצה שהסיפורים רבים היפים שקורים בקהילה יגיעו לידי עת הציבור הרחב”, אומר איש התקשורת אבי מספין.

לדבריו, הציבור הרחב לא מכיר את ההישגים של בני הקהילה, וגם לא את המסורת של יהודי אתיופיה. “כל מה שהם שומעים בתקשורת זה על עוני, אפליה, עבריינות, קשיי קליטה ובעיות חברתיות”. חשוב לו שגם בני הדור הצעיר מהקהילה ישמעו על סיפורי הצלחה של יוצאי אתיופיה, כדי שיי למדו להאמין בעצמם וביכולתם להצליח.

מספין, בן 35 מיהוד, עלה ארצה ב-86'. הוא סיים לימודי תקשורת כבר אילן, עבר עם אילנה דיין בתוכנית “עובדה”, היה בעבר רובר האגודה הישראלית של יהודי אתיופיה, ומשמש כיום כרובר עמותת אקי”ם, המסייעת לאנשים עם פיגור.

המשימה שהוא הגדיר לעצמו: לשנות מבפנים את חוקי המשחק של עולם התק-

ידיעות

האחריות בידיים שלנו

ኃላፊነቱ በእጃችን ነው

רק אחרי שנתחיל ליזום מהלכים, להציע פתרונות ולעבוד בצוות – נהיה זכאים לבוא בדרישות למקבלי ההחלטות

ውሳኔ ሰጪ አካላትን “ይሄ ይገባናል” ብለን መጠየቅ የምንችለው ሐሳብ በማፍለቅ በቡድን መሥራት ስንጀምር ነው >>> በያለው ስብሐት

מאת יאלו טבה

לפני מספר חודשים התחיל להתגלגל בדורי שלג של ג'י לויי גזענות ומחאות. הב' דור התגלגל עד לפתחה של

ממשלת ישראל, אך לא נעצר שם. ההרגשה האישית שלי היא שלא באמת סופרים אותנו שם למעלה. הדיון סביב הנושאים הנוגעים לבני הקהילה לרוב הוא רדוד, שטחי, סטריאוטיפי ולא מייצג את האתגרים המורכבים איתם מתמודדים יוצאי אתיופיה.

אנחנו לא מהווים פוטנציאל אלקטוראלי, לכן הפוליטיקאים לא באמת מתייבים את בני הקהילה כנכס או נטל שיש לתת עליה את הדעת. נראה כי מי שפועל לטובת הקהילה, עושה זאת מתוך שאיפה אמיתית לצדק חברתי, ולא כחלק ממקח פוליטי.

האם גם אנחנו אחראים לכך שאין התייחסות רצינית לקהילה, על כל רב-דיה, מורכבותה והשונות בין חבריה? לא פעם בני הקהילה שמציגים נושאים דחויים פים בפני מקבלי ההחלטות, עושים זאת באופן מביך, ללא הכנה נאותה. כל זה מוביל לדיון לא אפקטיבי. הרושם שנוצר אחרי פגישות כאלו הוא של חוסר רצינות.

טענה נוספת היא שבני הקהילה (הכ"ל) נוראית, אבל הכרחית להסבר הר-עיון) לא יוזמים מהלכים או מציעים פתרונות מגובשים אחרי חקירת הנושא והבנתו לעומק. קיימת יותר מתחושה שאותם מציינים מאופיינים בחוסר חשיבה עצמאית וחוששים להביע עמדה חד משמעית. התנהלות זו מקשה על מציאת פתרונות.

מקבלי ההחלטות ניוונים מהדימוי הב-עיתי של יוצאי אתיופיה, ובאים מראש עם דעה קדומה, לעיתים פטרונית, במ-געים עם בני הקהילה. נוצר כאן מתכון שמעכב את השיפור במצבה של הקהילה. עלינו להיעזר בשיטות העבודה ובכ-לים שבהם משתמשים הדרגים שקובעים מדיניות והגורמים המקצועיים: תוכניות עבודה מסודרות, ניתוח מעמיק, עבודת צוות יעילה, הפקת לקחים, חתירה לשי-פור תוצרים.

עלינו להיעזר באנשי מקצוע בני הקהילה מכל התחומים – חינוך, כלכלה, משפטים. סביר שידעו להתמודד טוב יותר עם אתגרי הקהילה המונחים בפ-ניהם.

או אז נוכל לומר בפה מלא ובמצפון נקי, שהם שם למעלה לא סופרים אותנו. כך כבר אפשר לבוא בטענות ודרישות לשינוי.

חינוך נגד גזענות

ዘረኝነትን ለማስወገድ የሚሰጥ ትምህርት

דף מידע עם הצעות לדיונים ופעילויות למניעת אפליית יוצאי אתיופיה הופץ בידי משרד החינוך, לקראת היום הבינלאומי למאבק בגזענות

በኢትዮጵያ ይሁዳውያን ላይ የሚከሰተውን መደልዎ ለመዋጋት የሚረዱ ተግባራዊ ሐሳቦችን የያዘ የመረጃ ወረቀት በትምህርት ሚኒስቴር አማካኝነት ተሠራጭ

מערכת החינוך לא נשארה אדישה לגני לויי הגזענות, שפשטו בתקופה האחרונה בחברה הישראלית.

לקראת יום המאבק הבינלאומי באפליה גזעית (21.3) הפיץ משרד החינוך דף מידע עם אינפורמציה חשובה בנושא אפליית יוצאי אתיופיה בישראל, ריכוז של מקרים שהתפרסמו בתקשורת והצעות לפעילויות ודיונים בכיתה.

"המטרה היא לחשוף את התלמידים להיקף התופעה, למשמעויותיה, לדרכי מניעה וכלים להתמודדות עמה", נאמר.

שר החינוך, גרעון סער, צוטט מתוך נאום שנשא: "המחויבות של כולנו להיאבק בגני לויי גזענות, גלויים וסמויים, נגד בני העדה האתיופית".

בין המקרים שהוזכרו במסמך: נהג אגד מראשון לציון לא העלה את אידנו וורקה לאוטובוס, מועדון "גלינה" בתל אביב סירב להכניס את מוטי וודג'ה, תושבים בקרית מלאכי חתמו על הסכם למניעת מכירה והשכרה של דירות ליוצאי אתיופיה, בית ספר נר עציון בפתח תקווה כלל רק עולי אתיופיה.

הוצע לקיים בכיתות דיונים בנושא הגזענות וכן להציג מידע כללי על העדה. בכיתות עם תלמידים בני הקהילה, הומלץ לשתף אותם בהכנת השיעור ולתת במה לסיפוריהם האישיים.

שר החינוך, גרעון סער. "מחויבים להיאבק בגזענות הגלויה והסמויה"

"המאהל מתכנה, המאבק נמשך"

“ይንኢ ደካታ ለግደት ለግደት ደቀጥላል”

פעילי מאהל המחאה. "אם אתה לא נלחם, אתה לא קיים" | צילום: גרעון אגוז

החלטת בג"צ על פינוי אוהל המחאה, שהוקם מול בית ראש הממשלה בירושלים, לא מייאשת את הפעילים <<< "פתחנו במאבק כדי לשנות מצב מעוות", אומרת אלמיטו פרדה

ጠቅላይ ፍ/ቤተ ኢየሩሳሌም ከጠቅላይ ሚኒስትሩ ቤት ፊት ለፊት የተጣለው ድንኳን እንዲገነዘብ ቢያዝም? ውሳኔው ታጋዮቹን ወጣቶች ተስፋ አላስቆረጠም >>> በግርማው መንግሥት

מאת גרמאו מנגיסטו

מאבטח עיריני בבית המשפט בירושלים מתיר את כניסתו לאחר בדיקה קפדנית.

ילדה קטנה באה בריצה כאילו היא מכירה אותי, אוחזת בידי ומובילה אל אחד האולמות. בפנים יושבים שופט, קלדנית, עורכי דין ולא יותר מעשרה צעירים יוצאי אתיופיה. מאוחר יותר התברר שהילדה בת ה-4 וחצי היא בתה של אלמיטו פרדה, יוזמת הקמת מאהל המחאה בסמוך למעונו של ראש הממשלה בירושלים. פרדה וחבריה מנהלים זה חודשים ארוכים מאבק לשיפור קליטתם של יהודי אתיופיה.

פעילי המחאה, שמכנים את עצמם חב"ש (חברה שווינונית), עתרו לבית המשפט המחוזי זי כמה וכמה פעמים, אבל בית המשפט קיבל את דרישת עיריית ירושלים לפרק את המאהל. הפעילים לא נכנעו, עתרו לבית המשפט העליון, והפעם הוחלט בהסכמה בין הצדדים, שהמאהל יפורק לאחר חודש ימים.

המקום הפך לסמל בחברה הישראלית, וקבוצות שונות הקימו בו מאהלי מחאה. הפעילים מזכירים את משפחת שליט, שניהלה משם את מאבקה במשך שנתיים. עיריית ירושלים גילתה אז סובלנות רבה, דבר שמצייר אותה כמי שמנהיגה מדיניות שמפלה בין קבוצות שונות.

אסנת שוורץ, אחת מעורכות הדין המייצגות את ראשי המאבק, מסבירה מדוע הם לא הצליחו ליחון לשכנע את העירייה ואת בית המשפט בצדקת דרכם: "קבוצות חזקות, שיש מאחוריהן מטרותיהן. יהודי אתיופיה באים לבית המשפט מעמדה נחותה, כי הם נתפסים כחלשים". הפסיקה לפירוק המאהל אינה מסמנת את סוף המאבק מבחינת פרדה: "30 שנה הישרא"

לים מתייחסים אלינו כמו צל. עברנו את מסכת ההתעללות שעוברת כל עלייה, עברנו את זר בור הקליטה. הגיע הזמן שיראו אותנו". הדרישות שהיא מציגה: "ללמד את המורשת של יהודי אתיופיה במערכת החינוך. חומר הלימוד הקיים מבוסס על מבצעי ההצלה ועל מסכת נות. השיפת תלמידי ישראל למורשת הנפלאה תעודר קבלה והבנה.

"שילוב בני הקהילה בתעסוקה שהולמת את השכלתם והכשרתם. ברוב משרדי הממשלה אין ייצוג לעולים מאתיופיה. אם הממשלה בעצמה לא תשמש דוגמה, איך בריוק עסק פרטי יעסיק עולים מאתיופיה? הכוהנים שלנו זכאים לקבל מעמד חוקי, כדי שיוכלו למלא את תפקידם בכבוד".

פעיל חברתי אחר, יאיו אברהם, מוסיף: "אנחנו עדים לאלימות משטרתית ברוטאלית כלפי ביתא ישראל. לשוטרים יש תפיסה של לית כלפינו. אנחנו דורשים למגר את תופעת האלימות המשטרתית. העולים, במתכוון או שלא במתכוון, גרים בגטאות. יש לתת לעולים אפשרות לבחור לגור היכן שירצו".

אם אתה לא נלחם, אתה לא קיים

פרדה, סטודנטית למשפטים בת 30 מא"שקלון, מאמינה כי באמצעות מאבקים מזויזים דברים בחברה הישראלית. "אם אתה לא נלחם, אתה לא קיים", במילותיה. שני דברים הניעו אותה לפתוח במחאה: הכינות הנפרדות ליוצאי אתיופיה והטרגדיה בקרית עקרון, כאשר אם וכנה התאבדו. "הרגשתי שאי אפשר לשתוק יותר", היא אומרת. "אנחנו יכולים לשנות, והמאבק מתחיל לשאת פירות. נפגשנו עם ראש הממשלה, והצגנו בפניו את דרישותינו. אמרתי לו: 'אנחנו לא

"הולך ומתגבש דור חדש, שמפתח שיח חדש. לא צריך להתנתק מהמורשת, כי מי שאין לו עבר, אין לו עתיד, אבל אנחנו צריכים להשתנות ולהתאים את עצמנו לסביבה. לקום מתוך עוצמה, להכיר בזכויות שלנו, כי זו המדינה שלנו. "ההורים שלנו היו שקטים, קיבלו את המרות של מוסדות המדינה, כי הם היו אוהבי ציון. אני חנו, הילדים שלהם, גם אוהבים את ארצנו, ולכן רוצים לראות את עצמנו מתברגים בדרגים הגבוהים בכל המערכות ושותפים בעיצוב ערכיה של המדינה.

"אנחנו לא משלימים עם מדינה שחלק מיד לדיה מופלים לרעה. לא נשלים עם העובדה שבני הקהילה, שיש להם אותה השכלה והכשרה, משתכרים מחצית מאשר המקבילים להם, שאינם יוצאי אתיופיה.

"אנחנו יוצאים למאבק, כדי לשנות את המצב המעוות. המאבק שלנו נעשה בדרך השלום, בלי אלימות. הרצון שלנו הוא שיראו אותנו באור חיובי. אפילו אם האוהל יתפנה, נישאר כאן עד שנצליח להשיג את המטרות שלנו. אני מאמינה בכל ליבי כי השינוי המיוחל בוא יבוא".

צילום: שאול גולד, "ידיעות אחרונות"

יום הזיכרון לנספים בסודן ובדרג לישראל

לכתנו במדבר የበረሃው ጉዞዎችን

דרך ארוכה, מחסור במים ובמזון, שודדים, מזג אוויר קשה - כל אלה לא עצרו אותנו בדרךנו לישראל <<< במחנה הפליטים המוות הכה בכולם, ומהבוקר עד הלילה קברנו את מתנינו <<< גם היום הזיכרון עוד חי

በጣም ረጅም መንገድ፣ የምግብና ውሃ እጥረት፣ ዘራፊዎች፣ አስቸጋሪ የአየር ንብረት - እነዚህ ሁሉ ኅብረተሰባችን ወደ እስራኤል ያደረገውን ጉዞ አላገዱም ነበር። >>> በያዕቆብ ሳሙኤል

המוות הכה בכולם במחנה הפליטים "אומ" רה קובה". מצאנו אישה שארבעת ילדיה שכבו ללא רוח חיים. משפחות רבות איברו את יקיריהן. לא היו אמצעים להביא למנוחת עולמים את המתים שלנו. פשוט טמנו אותם במקום לא נודע, בלי שום לווייה.

פעושות נשארו צמודים לגופות הוריהם המתיים. ילדים ישבו ליד אביהם ואימם הגוססים, ששכבו על הריצפה חסרי אונים. הם לא האמינו שאלוהים יבגוד בהם וייקח את הוריהם, שהם כל עולמם.

נדרשנו להסתיר את יהדותנו, אז רבים קברו את מתייהם בלילה, בשתיקה מוחלטת. הצער העמוק נבלע בתוכנו.

מהבוקר עד הלילה קברנו את המתים. לפעמים לא הספקנו לקבור את כולם, והגופות נותרו גם למחרת היום. המוות לא הבדיל בין החוקים לחלשים, בין מבוגרים לצעירים. הוא קטל את כולם.

החום היה בלתי נסבל, היה מחסור במים. אנשי "מוסד" מקרב הקהילה סיכנו את חייהם למעננו. פצעי המסע מסרבים להגליד גם היום. זיכרונות המסע לירושלים נותרו בלתי נשכחים.

ככאב לב נאמר יזכור: "יזכור אלוקים את בניו ובנותיו מבית ישראל, אשר חירפו נפשם ונספו במאבקם לעלות ארצה. יזכור ישראל ויתברך בזרעו ויאבל על זיו העולמים, חמדת הגבורה, קדושת הרצון ומסירות הנפש, אשר נספו בדרך לארץ ישראל. יהיו הנספים, גיבורי העלייה הנאמנים והאמיצים, חתומים בלב בית ישראל לדור ודור."

מחנה אומרה קובה בסודן. "הצער העמוק נבלע בתוכנו"

המסע לגבול נמשך שישה עד שמונה שבועות. היו מקרים שהמסע התמשך על פני חודשים ושנים.

כשגעגע לגבול סודן חשבנו שזהו מקום מבטחים. היינו בטוחים שמסודן לירושלים הקדושה הדרך קצרה יותר, והשמחה היתה גדולה. המציאות המרה התגלתה בצורה אכזרית, שלא ניתן לתארה.

לילה השתלט הפחד מפני השודדים. נפלנו, ספגנו פגיעות, אך קמנו והמשכנו. הרעב, הצמא והעייפות, שפקדו אותנו במסע, מסרבים להיפרד מאיתנו. תחושות אלו חרותות בוֹיכֹ רוננו לעד. מלחמת האזרחים שהתחוללה באתיופיה גרמה לנו סבל נורא. רבים נאסרו בדרך, נחקרו ונרצחו עינויים קשים והוחזרו לאחור שוב ושוב.

מאת יעקב סמואל

יציאתם של ביתא ישראל מא"ת תיפיה לסודן ומשם לירושלים היתה בה מפתיעה וחפזיה. אנשי שום ארזו הפציהם בסתר, הכינו אוכל יבש ויצאו לדרך.

תוכנית המסע כללה הליכה של אלפי קילומטרים ברגל. טף, ילדים, צעירים, נשים, זקנים ומבוגרים כאחד נפרדו מבני משפחותיהם, בתווה להיפגש שוב בירושלים.

מורי הדרך ברובם היו נוצרים המוכרים לקהילה. רבים מהם התגלו כאנשים אכזריים, ששרדו את כולנו ללא רחמים.

הדרך ארוכה וקשה. המבוגרים כוחותיהם אפסו, והצעירים היו צריכים לתמוך בהם. החמורים והסוסים היו עמוסים באוכל, כציד ובחפצים, ולעיתים שימשו גם לרכיבת ילדים וזקנים. הרצון העז דחק אותנו להמשיך במסע, למרות הסכנות הרבות בדרך.

לא עברנו מרחק רב, כאשר עצרו אותנו שוודי דרכים. הם כיוונו לעברנו רובים והורו לנו לעצור. עד היום מהדהדות בראשי הצעקות של הילדים והבכיה של התינוקות ממעשיהם האכזריים של השודדים. לאחר ששרדו את הציד החשוב למסע שלנו, והשאירו לנו רק מעט אוכל לתינוקות וחמורים להמשך המסע, הם נעלמו. המשכנו בהליכה הקשה מושפלים, פצועים, חסרי כל, אך לא היו בליבנו רגשות חרטה. ידענו שמקומנו בירושלים, ואנחנו בדרךנו להגשים חלום של 2,500 שנות גלות.

במשך היום השמש קפחה על ראשינו, וב-

አሰር ወለዲ ተኸቲልና ምስ ናይዛ ሃገር ሕብረተሰብ ምውሃድ ንኸእል ኢና

አብ እስራኤል ተወለዱ ዘዓበዩ "ቀሺ ኤፍሬም ዕዮን ለቂ" ሓደሽቲ መናእሰይ አቋይሽ መራሕቲ ሃይማኖትን መናእሰያትን ንምርኅብ ዝለዓለ ግደ ክፃውቱ ከምዝኸእሉ የአምን። ካብ ግርማው መንግስቲ

ናይ ወለድናን አባታትናን ጥንታዊ ሓድጊ ልምዲን ባህሊን ንምዕቃብ ንኸእሉሉ እዋንን ከካታትን እናተፈጠረ እዮን ይብል።

ካህናት አቋይሽ ይሁደ-ኢትዮጵያ ብመንግስቲ ናይ ገንዘብ ይኸን ናይ መምሃሪ ክፍሊታት ሓገዝ አይተገብረልናን እንተይበሉ አሰርም ተኸተልቲን ሰዓብቶምን ንዝኸኑ መናእሰያት እናምሃሩን እናሰልጠኑን እዮም። ቀሺ ኤፍሬም ዕዮን ለቂውን አብ እስራኤል ተወለዱ ዘዓበዩ ናይ መፈለምታ ኢትዮጵያዊ ይሁዲ ቀሺ ኮይኑ ተሾይመ. አሎ።

ቀሺ ኤፍሬም ናይ መፈለምታ ቀሺ እዩ ዝተባህለ ናይ ኢትዮ-ይሁዳውያን አራታዊ ጥንታዊ አምነት ግቡእ ዕንፃት ስለዝገበረ እዩ።

ቀሺ ኤፍሬም ብዛዕብኡ አመልኪቲ ከምዝሰዕብ ይብል "አነ ወዲ ዓተ ዓመት እንተለኹ አምሓርኛ ዝበሃል አይፈልጥን ኔረ: ናይ ካህናት ስራሕቶምን

ተግባራቶምን አይርዳኦንን ኔሩ።" ብድሕሪኡ ግና መራሕ ሃይማኖት ካብ ዝነበሩ ወላዲ አቡኡ አምሓርኛ ግእዝን ፀሎትን ከምዝተማሃረ ይዛረብ። ናይ መንፈሳዊ ትምህርቲ ፍልጠቱ ዘዓበዩን መሰረታዊ ለውጢ ምምዘጋብ ዝጀመረሉ ግና ናይ ሃገራዊ ግልጋሎት ውትድርና ምስወደአ ምኻኑ ይሕብር። ናይ ኢትዮጵያ ይሁዳውያን ቕርስን ሓድጊታትን ከመሃርን ከዕንዕን ከምዘለዎ ብምውሳኔውን ትምህርቱ ቀሂሉ።

ፈለግ አብ ካርሜል ናብ ዝርከቡ ካህን ቀሺ ታመኑ ይህይስ ብምኻድ ናይ ፀሎት ትምህርቲ ተኸታቲሉ። ብድሕሪኡ ናብ አሸቀሎን ብምኻድ ቡራኬታት: ህግጋተ ሻባት: ንሓጥያት ዝዳርጉ ዝተኸለከሉ ተግባራት: ብዛዕባ ቤተሰባዊ አመራርሓን: ናይ ሞትን ሓዘንን ብዝምልከቱ ጉዳያት ካብ ቀሺ አብዩ አዛርያ ካብ ጎበዜ ተስፋ-ሁንን መሰረት ጎበዜን ተማሃሩ።

ቐሺና ምስተቐበለውን አብ ቤት ክነሱት ቀዳሲ (ኻዛን) ብምኻን:

መርፃን ሓዳርን ንዝደልዩ መናእሰያት ብምግባም: ንመናእሰያት ናይ አሪት ትምህርቲ ብምምሃርን ሃይማኖት ብዝምልከት ጉዳያትውን ናይ ምክሪ አገልግሎት ብምሃብ ከምዝርከብ ገለፁ። ቀሺ ኤፍሬም በዙይ ጥራሕ አይተወሰነን። እቲ ዝለዓለ ድልዮቱን ሕልውናን ንዘበናት ዘአክል ናይ እግዚአብሄር መንገዲ ብምኸታል አራታዊ ሃይማኖቶም ንዘፃቀቡ ናይ ኢትዮ-ይሁዳውያን መንፈሳዊ መራሕ ንምኻን ከምዝደሊ ይዛረብ።

ቀሺ ኤፍሬም ናይ ኢትዮ-ይሁዳውያን አብዛ ሃገር ምስዘለው ነገደ እስራኤል ብምቅርራብ ተሞሃዶም ንኸነብሩን መናእሰያትውን ብባህሎም ንኸኸርኡ ከምዝሰዕሩ ሓብሩ። ባህልናን ታሪኽናን ምርሳዕ አይግባእን ይብል ቀሺ ኤፍሬም። ኮይኑ ግና ናይ ምክብባር: ትሕትና: ግብረገብነትን ናይ ምትሕዛዝን ምትሕብባር ዕቡቓት ባህልና እንተይረሳዕናን እንተይገደፍናን ንዕብዮትን ንለውጢን ድልዎት ምኻን ይግባእ ኢሎ።

አብዛ ሃገር ዘለው መራሕቲ ካብ ዝተፈላለዩ ናይ ሕብረተሰብ ክፍሊ ዝተውፃእዎሉ ብምኻን ናይ ኢትዮ-ይሁዳውያን መራሕቲ ሃይማኖትውን ባህሎም ልምዶምን ቅርሶምን ብምዕቃብ ህዝቡም ንኸመርሑ ቡቲ ዝነበርም ሓላፊነት ክቕፅሉ ይግባእ።

አብ መወዳእታ ቀሺ ኤፍሬም ከምዝሰዕብ ኢሎ ዘረብኡ ይዛዘም። "ንእና መናእሰያት አቋይሽ ንህዝብና ይሁደ-ኢትዮጵያን ሰፊሕ ሕብረተሰብ ዛሃገር ንኸነገልግል ድልዎት ኢና። እዚ ሕብረተሰብውን ክቕበለናን ቡቲ ንዐ ግልጋሎትውን ተጠቃማይን ተረባሓይን ኮኸን ድማ ትዕቢት ንገብር።" ብፍላይ ንኢትዮ-ይሁዳውያን ዘመሓለፎ መልእኸቲ እንተሃለው "ንዑ ናብ ውትድርና ንውፈር: አብዩ አብያተ ትምህርቲ አካዳሚ ንሳተፍ: ነዛ ሃገርን ህዝቢን እጃምና ነወፈ: ወለድና አይንረስዕ: ካብደን ከመይን ኢልና: ናብዛ ዝተቐደሰት ሃገር ከምዝመፃና ኩል ጊዜ ክንዝክር ይግኣና" !!!

"להשתלב בחברה הישראלית, אבל לשמר את דרך אבותינו"

קס אפרים ציון-לאווי, צנר שנולד בארץ, מאמין שהכוהנים החדשים יכולים לקשר בין המנהיגים הרוחניים לדור הצעיר

קס ציון-לאווי. לחזק את הגאווה של הצעירים בתרבותם

אמהרית בלכה. בעזרת הכוהנים הצעירים, הם יכולים להרחיב את פעילותם לדוברי עברית בתוך הקהילה ומחוצה לה.

"אנחנו הכוהנים הצעירים מצפים מהקהילה ומהחברה הישראלית שיקבלו אותנו ויצרכו את שירותי הדת שאנו מציעים. כל הרצון שלנו הוא להמשיך את מורשת אבותינו ואת יהדותנו עתיקת היום, כמו שאבותינו הנהיגו אותנו.

"כמוכבן שהכוהנים הצעירים צריכים להיות ראויים להיות מנהיגים. מלבד בקיאות באורית, בתפילות ובהלכות, אנחנו נדרשים להיות מנהיגים ומורים יראי שמיים.

"הקהילה צריכה לדעת כי הכוהנים הצעירים הם ממשיכי הדרך של מורשת ארוכת שנים. כשם שאורית שמרה עלינו מאוחרים בגולה, ואבותינו שמרו אותה בקפידה, הקהילה צריכה להמשיך לשמור על המורשת הדתית גם בימינו.

"דווקא כאן בישראל אנחנו צריכים להיות חזקים, כי פה אנשים נכנסים לאדישות. הם נמצאים בארץ אבות, ולכן פחות דואגים לדת. עדות מסוימות שוכחות או נאלצות לשכוח את המורשת הדתית והתרבותית שלהן, אבל אנחנו צריכים להיות חזקים."

בסיום דבריו מוסיף לאווי בקול סמכותי: "אני רוצה להעביר מסר לקהילה - בואו נתגייס לצבא, נשתלב באקדמיה, נתרום לחברה, אבל תמיד נזכור מי היו אבותינו, בזכות מי באנו לארץ הקודש."

הדרך שאבותינו שמרו במשך שנים ארוכות. במקביל אני רואה את עצמי משמש חוט מקשר בין הקהילה לשאר עדות ישראל, הן במובן הרוחני והן במובן הגשמי.

"קיימים מנהיגים רבים משותפים לכל העדות, שמקורם בתורת ישראל. עלינו לפעול על פיהם ולחזק את האחדות בינינו.

"אפעל לחזק את הגאווה של הצעירים בתרבותם. ככני אדם, אנחנו רגילים לשפוט כל אחד לפי מראהו החיצוני. לכן יש לחזק את הזיקה לתרבות, ובייחוד למאפיינים הנראים שלה. ללבוש בגדים מסורתיים בחגים ובשבתות, להיות שגריר של התרבות ושל הקהילה. הצעירים צריכים להתגאות בתרבותם. ההתרחקות שלנו מהזהות ומהמורשת עלולה לפגוע בנו.

"במקביל עלינו להיפתח לרעיונות ולחידושים. אני באופן אישי אוהב את הלבוש שאבותינו לבשו, ולא רואה שום צורך להחליף. אבל גם אם נוותר על הלבוש, חשוב לשמור על התכונות היפות שלנו: יראת שמיים, צניעות, נימוס וכבוד לזולת. אלה ערכים חשובים מאוד."

על מעמד הקסים הוא אומר: "יש ביש"אל מנהיגים מסוגים שונים, וחשוב לשמר על מעמד המנהיגים הרוחניים, לשם שימור זהותה ותרבותה של קהילת ביתא ישראל. כל כוהן נותן שירותי דת, שאף אחד אחר לא יכול לספק.

"לכוהנים שלנו יש ידע עצום בתחומים רבים. כיום הם מלמדים אורית לדוברי

מאת גרמאו מנגיסטו

המסורת הדתית העתיקה של יהודי אתיופיה, שהיוותה זעירונים והלם בעקבות העלייה לישראל, מתחילה להתעשת. כוהני הקהילה, מבלי שיהיו להם מוסד לימודים ומסגרת תקציבית, מכשירים דור צעיר של קסים ממשיכי דרכם.

אפרים ציון-לאווי, ישראלי יוצא אתיופיה, שנולד והתחנך בישראל, הפך לקס הצבר הראשון בדברי ימיה של יהדות אתיופיה בישראל. הוא מספר כי עד גיל 9 לא ידע אמהרית ולא הבין את תפקיד הכוהנים. אביו, שהיה כוהן גדול, לימד אותו אמהרית, געז ותפילה.

המפנה המשמעותי בחייו התרחש בתום שירותו הצבאי, אז הבין שיעודו להמשיך את מורשת יהדות אתיופיה. תחילה למד נוסח תפילה אצל כוהנו תמנו יהייס בכרמיאל, לאחר מכן נדר עד אשקלון והעמיק את הידע שלו בהלכות שבת, הלכות טו"מאה וטהרה, ברכות והפטרות אצל כוהני הקהילה הגדולים, ביניהם אביו עזריה, גובזה טספהון ומרט גובזה.

לאחר שהוכתר לקס, בימים אלה הוא משמש כחזן בבית הכנסת, עושה קשירה לזוגות צעירים לקראת הנישואין, מלמד צעירים אורית, גותן ייעוץ רוחני ושירותי דת אחרים לקהילתו.

"השאיפה שלי להיות מנהיג רוחני של הקהילה, שמכוון אותה אל דרך השם,

የቆየውን የአባቶቻችንን ባህልና ወግ ይዘን በእስራኤል ኅብረተሰብ ውስጥ መቀላቀል

ቄስ ኤፍራይም ጽዮን ሌዊ ይባላሉ። የተወለዱት እስራኤል ውስጥ ሲሆን "አዳዲስ ካህናት የኛን ሃይማኖት አባቶች ከወጣቶች ጋር ማቀራረብ ይችላሉ" ብለው ያምናሉ። >>>በግርማው መንግሥቱ

ለብዙ ሺህ ዓመታት ጠብቀን ያቆየነው ሃይማኖት፣ ወግና ባህል እስራኤል ሀገር ከገባን በኋላ የተለያዩ ቀውሶች ቢከሰቱበትም ቀስ በቀስ የመስተካከል ምልክቶች እያሳዩ ነው። የኅብረተሰባችን ካህናት የሚያስተምሩበት ቦታና መደበኛ በጀት ሳይኖራቸው ወጣት ቄሳውስትን በማስተማር ላይ ይገኛሉ። ኤፍራይም ጽዮን ሌዊን ለየት የሚያደርገው ግን የመጀመሪያው እስራኤል አገር ውስጥ የተወለዱ አትዮጵያዊ ቄስ መሆናቸው ነው። እሳቸውም "ዘጠኝ ዓመት እስኪሞላኝ ድረስ የአማርኛን ቋንቋ ሆነ የቄሳውስት ሥራ ምን እንደሆነ አላውቅም ነበር" ይላሉ። ታላቅ ካህን የነበሩት አባታቸው ግን አማርኛ፣ ግዕዝና የጸሎት ሥርዓት አስተማሯቸው። ውትድርና ጨርሰው

ከተለቀቁ በኋላ ነበር "የአትዮጵያ ይሁዳውያንን ባህልና ወግ መቀጠል አለብኝ" ብለው የወሰኑት። በቅድሚያ ካርሚኤል ከተማ ኗሪ ከሆኑት ካህን ተመኑ ይኔይስ ጋ በመሄድ የጸሎት ሥርዓቶችን ተማሩ። ከዚያም በመቀጠል እስከ አሸባሪነት ድረስ በመሄድ በኅብረተሰባችን ዘንድ የተከበሩ የሃይማኖት አባቶች ከነበሩት ቄስ አብዩ አዛርያ፣ ጉበዜ ተስፋሁን እና መሠረት ጉበዜ ዘንድ የሰንበትን ሕግጋት፣ የመርከስና የመንጻት ሥርዓቶችን፣ "ሃሩታሮት" እና ቡራኬዎችን ተምረዋል።

ቄስ ሆኖ ከተሾሙ በኋላ በአሁኑ ሰዓት የአንድ ጸሎት ቤት የጸሎት መሪ በመሆን ሊዳሩ የተዘጋጁ ወጣቶች ከመዳራቸው በፊት የሚደረጉ ቅድመ ዝግጅቶችን እንደዚሁም ወጣቶችን አራት ያስተምራሉ። ለኅብረተሰባችን

ደግሞ መንፈሳዊ ትምህርቶችንና የተለያዩ አገልግሎቶችን ይሰጣሉ። ቄስ ኤፍራይም ሥራዎቻቸውን አስመልክተው የሚከተለውን ይላሉ። "የኔ ፍላጎት በኅብረተሰባችን ዘንድ የሃይማኖት መሪ ለመሆንና ከትውልድ ወደ ትውልድ ሲተላለፍ የቆየውን የሃይማኖት ሥርዓት እዚህ አገር ቀጣይነት እንዲኖረው ማድረግ እንደዚሁም ኅብረተሰባችንን ከሌላው የእስራኤል ኅብረተሰብ ጋር ለማቀራረብ ነው። ወጣቶች በራሳቸው ባህል እንዲከሩ እጥረሁ። ከባህልና ወጋችን እየራቅን በመጣን ቁጥር የምንጉዳው እኛው ነን። ከዚህ በተጨማሪ አዳዲስ ሐሳቦችንና ልምዶችን ለመቅሰም ዝግጁ መሆን ይኖርብናል። ይህን ስናደርግም ይዘነው የመጣነውን እግዚአብሔርን መፍራት፣ ሌላውን ማክበር፣ ትኅትና፣ ወዘተ. የመሳሰሉትን አስፈላጊ ነገሮች

ይዘን መቀጠል አለብን"። በእስራኤል የቄሳውስትን አጠቃላይ ሁኔታ በተመለከተ ሲናገሩ "በእስራኤል ከተለያዩ ሀገር የመጡ መንፈሳዊ አባቶች አሉ። እኛ ቤተ እስራኤላውያን የራሳችንን መንገድ ይዘን ወግና ባህሳችን እንደተጠበቀ ሆኖ መቀጠል ከፈለግን የመንፈሳዊ መሪዎቻችን ማዕረግና ክብር መጠበቅ ይኖርብናል። እኛ ወጣት ካህናት የኛ ኅብረተሰብ ሆነ ሌላው እስራኤላዊ እኛን እንዲቀበሉንና የምናቀርበውን ሃይማኖታዊ አገልግሎት እንዲጠቀሙ እንፈልጋለን። ለኅብረተሰባችን ማስተላለፍ የምፈልገው መልእክት 'ውትድርና እናገልግል፣ በከፍተኛ የትምህርት ተቋሞች እንማር፣ ኅብረተሰቡን እናገልግል። ነገር ግን ሁልጊዜ ከየት እንደመጣንና ወደ ቅድስቲቱ ሀገር በማን እርዳታ እንደገባን መርሳት አያስፈልግም"።

מתנדבות מבית שמש מסיידות מבנה מגורים | צילום: יצחק קפאי לו

"מרגש לעזור לאחרים"

"אלוהים סוגר את דלתותיו ויפת אותן לנו"

250 תלמידים יוצאי אתיופיה השתתפו ביום נתינה באשקלון <<< הם שיפצו וסיידו בתים, שימחו ילדים מאושפזים וקשישים בבתי אבות והפעילו ילדי עולים במרכז הקליטה

250 የሚሆኑ ከአብራካችን የወጡ ተማሪዎች አሽቁሉን ውስጥ የተለያዩ አገልግሎቶችን በነጻ ሲሰጡ ውለዋል >>> በይስሐቅ ከፍያለውና አግኝቼው ረታ

לעזור לילדים אחרים", ציינה יפה מקונן בת ה-14. בסיום הפעילות אמרה נציגת בית החולים למתנדבים: "היה מקסים לראות את הקשר הנפלא שיצרתם עם הילדים. נגעתם ללב של כולנו". במרכז הקליטה בית קנדה נערך יריד משחקים, תחרויות והפעלות לילדי העיר לים. אצ'נפי אבייה בן ה-12, שמתגורר במרכז הקליטה, הנהנה במיוחד ממשחק הכדורגל. "הכנסתי גול", התגאה בעיניים נוצצות.

גם אתי אדנה בת ה-8 נהנתה מאוד מהפעילות. הילדה הקטנה חיבקה בחום את אורלי מהרט, מתנדבת בת 16 מבאר שבע, ואמרה: "אני שמחה שהם באו לפה, זה היה ממש כיף. הלוואי שיבואו עוד פעם". נראה שאורלי עצמה נהנתה מהמפגש לא פחות מהילדים והמשיכה לשחק איתם הרבה אחרי שהפעילות הרשמית הסתיימה. "כיף לראות איך הילדים נהנים. יש הרגשה נהדרת כשעושים משהו טוב".

אורלי מהרט מבאר שבע עם ילדי מרכז הקליטה | צילום: אניצ'ו רטה

מאת יצחק קפאי לו ואניצ'ו רטה

תושבי אשקלון הופתעו לראות מאות בני נוער יוצאי אתיופיה, שהגיעו מכל הארץ ליום שכולו נתי-

נה למען הקהילה. המתנדבים הצעירים שיפצו וניקו מבני מגורים, סיידו דירות של קשישים, ארגנו תחנות במרכז הקליטה, שיחקו עם ילדים מאושפזים בבית החולים ברזילי ושימחו קשישים בבתי אבות. בפעילות המיוחדת לקחו חלק 250 תלמידים, שמשותפים בתכניות הפרוייקט הלאומי, המופעלות על ידי מכון ברנקו וייס.

"ביום הזה אנחנו מחזקים את ערך ההתנדבות, ומגלים שיש לנו המון מה לתת, ולא תמיד להיות בצד המקבל", אמרה זהר בית זור, מנהלת הפרוייקט הלאומי במכון ברנקו וייס.

אניבה מנגיסטו, בת 17 מבית שמש, התנדבה בשיפוץ בית דירות בשכונת שמשון. היא וחבריה סיידו את הקירות, ניכשו עשבים וניקו את החצר. זאת הרגשה טובה ומספקת לעשות משהו טוב בשביל אנשים אחרים", אמרה.

חיים מלסה בן ה-11, שמתגורר באותו בניין, לא עמד מהצר והצטרף לעבודה. "שמחנו מאוד כששמענו שיפצו לנו את הבניין, והוא באמת נראה עכשיו הרבה יותר יפה", אמר. במחלקת הילדים בבית החולים ברזילי התייצבה קבוצת מתנדבים מבאר שבע. הם שיחקו עם הילדים החולים, קיימו פעילות יצירה, שרו ורקדו וכסוים יצאו ביחד לחצר ו"תלו ערוגת צמחי מרפא ותבלינים. "מאוד מרגש שיש לנו הזדמנות

ከፍተኛ ፋሽን በኢትዮጵያዊ ባህል

לה נוצצת, שמזכירה גלימה אתיופית מסורתית, יכולים אלה הוא מסיים לימודי עיצוב טקסטיל בשנקר

ፋሽን ለባህሪ የሚገኝ "የግልጽ" የኢትዮጵያ ባህሪ ልብ ልብ የሚገኝ ለግልጽ የሚገኝ የፍው ኤልዳድ ታሪክ "ጳጳሪ" ያደረገ

אלדד תרקה. חולם על מסלולי האופנה בניו יורק, מילנו ופריז

לשאלה כיצד הגיבו הוריו כששמעו שהחליט להיות מעצב אופנה, הוא משיב בחיך: "דווקא בתרבות האתיופית היה נהוג שהגברים אורגים בדים, אז כשהורים שלי ואנשים מבוגרים בקהילה שומעים במה אני עוסק, נדלק להם אור בעיניים".

מצד שני, כשהתנסה במהלך הלימודים במלאכות נשיות מסורתיות, כמו קליעת סלים ורקמה, התגובות היו קצת פחות נלהבות.

במשך שלוש שנים היה תרקה הסטודנט היחיד ממוצא אתיופי במכללת שנקר, מוסד אקרמי יוקרתי המכשיר יוצרים וחוקרים בתחומי האמנות, העיצוב וההנדסה. בשנה האחרונה הצטרפו אליו שלושה בני קהילה נוספים, שלומי דים אמנות, אופנה והנדסה.

עם סיום הלימודים יוצא תרקה לכבוש את עולם האופנה. הוא חולם להציג את עיצוביו במסלולי האופנה בניו יורק, מיני לניו ופריז. אז אם תראו בעתיד איזו דוגמנית מפורסמת או שחקנית בהוליווד לבושה בשמלת ערב נוצצת, ותזוהו בה משהו שמזכיר "קמיס" (גלימה) או "אג" דמיה" (מעטפת לכתפיים), תדעו מאיפה השמלה הזאת הגיעה.

תרקה עלה עם משפחתו מסודרן בשנת '83, כאשר היה תינוק בן חצי שנה. הוא חלה מאוד בדרך בגלל הרעב הכבד וקשיי המסע. ההורים נאבקו על חייו של התינוק, ולמרבחה המזל הוא שרד והגיע לישראל. תחילה התיישבה המשפחה בקרית ארבע, וכעבור שנים אחדות עברה לקרית מלאכי.

כל בני המשפחה עוסקים גם הם בתחומי אמנות שונים: שני אחים מצוירים, האם מפסלת ורוקמת, אחות זמרת ואב שעסק באריגה. תרקה רואה את עצמו קודם כל כצייר. הבחירה בעיצוב אופנה לא היתה מובנת מאליה, ובעבר שקל להיות מקעקע, מעצב פנים או מעצב מכוניות.

ליצור בגדים ופנתיים עם גיופים מסורתיים משימה שלקה 28-29, שעומד מטייל בשנקר.

הבר, הריקת - כל אלה מייים בעבודתו

א מעצב בגדי לות מהודרות, מלבושים אופ

לא התייחסתי, אבל תוך כדי מעות העמוקה ספרה.

על פרוייקט סית מודרנית, בסגנון אתיופי, רים בניו זילנד ד נוסף שביצע ממיכת טלאים, את סיפור העי

ת העצמי

"האף לאלוהים"

כי, רוצה שבני הנוער יהיו מעורבים, זי מטרה, אני יכולה להשיג אותה"

የቅርያት ማላኪ ከተማ የወጣቶች ኢትዮጵያውያን ወጣቶች "እኛን እንዲሳተፉና ለከተማችው ከ-

יאסו. "קפצתי למים, וגיליתי שזאת הדרך להתקדם בחיים" | צילום: זיאנו גירטה

מתמלאת ביטחון שזה שווה כל שנייה של השקעה. מעבר לתרומה החברתית, גם אני מקבלת המון מהפעילות. אני נחשפת לעו-

לם אחר ופוגשת בני נוער מכל הארץ. איפה נמצא אותך בעתיד - בתפקיד ראש העיר, או אולי אפילו ראש הממשלה?

"זה ממש לא החלום שלי, ואין לי שום עניין לעסוק בפוליטיקה. אני רוצה לעבוד עם בני נוער בפנימיות. יש הרבה ילדים שפשוט לא מבינים למה הם מסוגלים, ואני מאמינה שאוכל לעזור להם. כשאני הייתי זקוקה לעזרה, היו אנשים שעמדו לצדי. עכשיו תורי להחזיר ולתת מעצמי. אומרים שכל מה שילד צריך זה מבוגר אחד שיאמין בו".

אותה". מה הפעילויות העיקריות שעזרת לקדם במסגרת המועצה? "יריד תעסוקה לעבודת נוער, צעדה למען גלעד שליט, מאבק נגד הקמת תחנת כוח בקרית מלאכי, השתתפות בהפגנות נגד הגזענות. עשינו סקר כדי לבדוק מה הנוער באמת רוצה, והתשובה הכי נפוצה היתה שחסרים מקומות בילוי. מאז אנחנו מקיימים בכל חודש מסיבה בבית הראשונים".

קורה שאת שואלת את עצמך: בשביל מה אני צריכה את זה? למה לא להתרכז בלימודים ובילויים, כמו כל בני הנוער? "לפעמים יש רגעים כאלה, אבל כשאני ניסתה אחרת ורואה מה עשיתי, אני

הנוער ועילות אישית

מה את, אבל לקדם ר המו

ברור מציינת גיליתי שאם תו. אם להשיג

לא פה, לא שם

ገጽ ገጽ ገጽ ገጽ

הספר "זרים למחצה", מאת מסגנאו אלון דמלה, מאגד תובנות של בני הקהילה מדור הפייסבוק על תחושת הזרות בחברה הישראלית

የተሰኘው የምስጋናው አሎን ደምለ መጽሐፍ ኢትዮጵያውያን ወጣቶች በእስራኤል ገብተው ያገኙትን ስሜት ላይ ያተኩራል >>> በግርግራው መንግሥቱ

מאת גרמאו מניסטו

מסגנאו אלון דמלה, שלמד ספרות אנגלית באוניברסיטה העברית בירושלים, מצא דרך ייחודית לכתיבת ספר.

הוא ישב מאחורי מסך המחשב שלו, כמו רוב הצעירים של דור הפייסבוק, והעלה מגוון נושאים המדירים שינה מעיני חבריו הווירטואליים – מיקומם וזהותם בחברה הישראלית והשתייכותם אליה. את התוצר הסופי של הדיון רב המשתתפים קיבץ יחד ופירסם את ספר הביכורים שלו, אשר נושא כותר "זרים למחצה".

את תחושותיו מבטא המחבר במשפטים קצרים ונהירים: "חבר יקר, אמרתי לך כבר שאתה זר למחצה כאן... שלא באמת, אתה לא כאן ולא שם".

בעיני המחבר תחושה זו חמורה יותר מזרות מוחלטת. "כשמישהו זר לגמרי, הוא יודע מיהו, הוא משלים".

נדמה שהוא מטיל את עיקר האחריות על החברה הוותיקה, אך לא פוטר מאחריות גם את הקהילה. "ישראל היא חברה תחרותית. כל מעשיה נועדו לכאן ולעכשיו. חברה דור-סים את כל מי שעומד בדרכם למטרה. אנחנו לא מצליחים להתמודד עם המצב הזה בגלל האופי שלנו".

"אבל אנחנו באנו לישראל עם ציפיות בלתי מציאותיות. כדי להשתלב ולהרגיש שייכים, עלינו ללמוד את אופיה של החברה, וזה יקרה עוד מאה שנה".

הספר "זרים למחצה" מביא לקהל הקוראים מסע גיבוש זהות רב תלואות, שעוברים צעירים וצעירות משכילים יוצאי אתיופיה בחברה הישראלית. להלן סיפור קצר מתוך הספר.

אדרא

"ג'ובן! קרא לעברי ממקום מושבו, הספסל השכונתי המתקלף. כהרגלו הוא היה לבוש בגלימה המסורתית הלבנה, חבש כובע לראשו ואחז ב"קורה" (מקל תמיכה של זקנים) בשתי ידיו, כשהוא נשען עליו קדימה. נראה היה שאף הישיבה על הספסל קשה עליו. גבו לא היה זקוף לגמרי וראשו נטה מטה, כמו ביקש להתרכז בנקודה מסוימת שעל הקרקע. בין שתי נעליו הבלות. הוא ישב לבדו, מהורהר. נראה היה עייף. אולי עייף מדי וערירי."

אבל קולו היה חזק וסמכותי ונשמע למרחוק. "נאו!" ("בוא!") קרא לעברי בקול תקיף, אך גאה ומחבק. נראה היה שהוא שמח לראות אותו. לפני שהתקדמתי לעברו עצרתי במקום לרגע, הסתכלתי עליו, והרהרתי במילה. נדמה היה לי שלמילה "גובו" משמעות מיוחדת, שונה משימוש היוםיומי. הרהרתי מעט וניגשתי אליו, כי לא יכולתי להתמהמה עוד ולתת לו להמתין. אחרי הכול, הוא איש זקן, בא בימים, קשיש, משרידיה החשובים של הקהילה. צריך לחלוק לו את הכבוד המגיע לו; הרי לביטוי "והדרת פני זקן" יש משמעות יתרה בתרבות

דמלה. מצב מבלבול

אחר כך הסברתי לו קצת על אינתיפאדת אל-אקצא, על מה שקורה בצבא, על משמעות המילה "אל-אקצא". כי הרי מדובר בירושלים, זאת שחלמנו עליה רבות. זה מאבק על ירושלים. הוא הנהן בראשו ואמר בקול חלש ונוגה: "אדרא אירוסלמן". נדרכתי למשמע צמד המילים וחיכיתי. אבל הוא לא המשיך לדבר, רק בהה בנקודה מסוימת בקרקע, כשראשו פונה מורחה, לירושלים, מרחיק את עיניו ממני. שוב נראה היה שהוא מהרהר, שהוא מבין הרבה במאבקים, מבין את משמעות המילה טוב יותר ממני.

לבסוף הפתיע: "בל, ליג'ה, סנבט" ("טוב, בני, שבת"). ופתאום, בלי שהייתה לי הזדמנות לשאול, לברר כמה דברים איתו, לאחר שעורר אותי ואת סקרנותי, הוא הפסיק ללטף את ראשי, קם על רגליו והחל ללכת. קמתי ללחוץ את ידו לפרידה, לומר שלום, אך לשווא. הוא רק הפציר: "אדרא, ליג'ה" ("אדרא, בני"), תוך שהוא נאבק על כל צעה. נשארתי עומד במקומי המום. הסתכלתי עליו מהלך באיטיות, נתמך ב"קורה", מודד כל צעה. ראיתי אותו הולך ונעלם באופק. נעלם והולך.

הכנסתי יד לכיס וחיפשתי. אין. מחיתי את העיניים בדש החולצה הצבאית וישבתי להירגע קצת לפני שאני עולה הביתה. לא רוצה להדאיג את אמא.

הוא הלך. השאיר אותי לבד. פינה לי מקום. את מקומו. וזאת לאחר שקרא לי לבוא. "אדרא, ליג'ה", הוא אמר, בלי שנתן לי הזדמנות להסביר לו שאני לא גיבור, שאני רק טירון בתחילת מסלול, שעוד לא הוכחתי את עצמי, שאני לא יכול להיכנס לנעליו הגדולות. הוא הרי יודע את משמעות המילה. הוא הרי יודע שכאן לא מבינים אותה. הוא הרי יודע שאני לא יכול לתרגם את המילה לשום שפה אחרת. בלי להשחיתה, בלי להוריד מערכה, בלי לפגוע בחשיבותה. אני לבד. הוא הלך.

הרמתי את הראש. הסתכלתי ימינה ושמאלה. אין. הסתכלתי למעלה ולמטה. אין. הוא הלך. ואני לא רואה אף אחד סביבי. רק אני, הטירון העייף, עם התיק, הרובה ומחסנית אחת.

לא הספקתי לומר לו שאני עדיין לא חמוש כראוי, שלא קל לשרוד באינתיפאדה ללא תחמושת, שאני עוד לא ראוי לתפקיד שהוא מטיל עלי, שאני בסך הכל טירון, שאני לא יכול למלא את מקומו של הגנרל. הרי הוא הגנרל, לא אני. "אדרא, ליג'ה", הוא אמר. איזו אחריות גדולה! למה אני? אין גנרלים אמיתיים אחרים? מה אעשה עכשיו?

הרמתי את הראש שוב. הסתכלתי אנה ואנה והבנתי את שהבנתי. אין איש. ופתאום, כמו שמעתי אותו אומר: "גובו, אין איש מלבדך. קום! אדרא!" ואז כמו חשתי את לחיצת היד החזקה, המעורדת, האבהית שלו, והבנתי: אדרא זה אדרא. דור הולך ודור בא. אין ברירה. קח אחריות על עצמך.

קמתי. מחיתי שוב את העיניים בדש החולצה הצבאית.

אנסה. אני לא יכול אחרת. הוא פָּטַח בי. אנסה. אם לא בשבילו, אז למען עצמי. אנסה.

אך עדיין לא הוכחתי את עצמי, את גבורתי. לא הייתי גיבור.

הגעתי. הורדתי את התיק מעלי והנחתי אותו לידי. הושטתי את שתי ידי כדי ללחוץ את ידו של הישיש, תוך שאני רוכן אליו ביראת כבוד. ידיו היו כחושות אך חזקות יחסית לגילו. הוא ניער את גופי הלאָה, להביע ביקש לחזק, לעורר את גופי הלאָה, להביע אהבה אבהית גאה, ומלמל תוך כדי כך את המילה "ג'ובו" כמה וכמה פעמים. אחר כך סימן לי לשבת לידו, אימץ אותי אל חיקו האוהב במשך כמה דקות, כמו ביקש לומר לי משהו בלי מילים, נגע במדי הזית ובנשק שעלי, ליטף את ראשי ללא הרף ושתק. הוא ביטא את אהבתו אלי בלי מילים, רק במגע, בליטוף ובחיבוק אבהי חם. הוא אהב אותי.

אני מכיר את זה. ככה זה אצלנו. בלי מילים. לפתע הוא שבר את הרממה ושאל: "הולו סְלָאם נְאו?" ("הכל שקט?"). הוא רצה לדעת מה קורה בארץ מבחינה ביטחונית. כי הרי אני הגנרל בשבילו, שיודע הכל על המצב הביטחוני. "טיג'ל נאו" ("זה מאבק"), אמרתי.

የኢትዮጵያ ይሁዲዎች ሁኔታ

በአበበ መድኃኔ
 የኢትዮጵያ ይሁዲዎች ወደ እስራኤል አገር መግባት ከጀመርን ጊዜ ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ ከ20 እና ከ30 ዓመታት በላይ እያለፉ ነው። አሁንም ቢሆን ጉዞው እንደቀጠለ ነው። ታዲያ በእነዚህ ባላለፍናቸው ዓመታት ውስጥ ምን ያህል ወደ ላይ ከፍ እያደገ ነው? ከጎብረተሰቡ ጋር ምን ያህል ተዋህደናል? በትምህርት ምን ያህል ከፍ ብለናል? ስትቶቻችን ቁልፍ በሆኑ የሥራ ቦታዎች ላይ ተቀምጠናል? የሚሉትን ጥያቄዎች ወደ ኋላ ዞሮ መመርመሩ በጣም አስፈላጊ ነው። ይህም እስካሁን ያደረግናቸው ጥሩ ጥሩ ነገሮች ካሉ እንድንቀተልባቸው፣ ተሳስተንም ከሆነ እንድንስተካክላቸው ለማድረግ ነው።

እስራኤል በዓለም ከሰለጠኑት አገሮች አንዷ ናት። በእስራኤል አገር አንደኛ ዲግሪ የሌለው እንደ አልተማረ ሲቆጠር፣ ሥራ የማግኘት ዕድሉም በጣም ዝቅ እያለ እየመጣ ነው። ስለሆነም ይህን የተረዱት የእስራኤል ዜጎች ልጆቻቸው ከከፍተኛ ደረጃ ላይ እንዲደርሱ ሌት ተቀን በመሥራት ከመዋዕል ሕጻናት ጀምሮ የዩኒቨርሲቲ ትምህርታቸውን እስከጨርሱ ድረስ ልጆቻቸውን ሲረዱና ሲንከባከቡ ይገኛሉ። ይህም የልጆቻቸው የወደፊት ኑሮ የተቃና እንዲሆን፣ እራሳቸውንና ወላጆቻቸውን እንዲረዱ፣ አገራቸውንና ወገናቸውን እንዲያገለግሉ ነው።

እኛ ከዚህ አገር ከገባን ጊዜ ጀምሮ እስካሁን ድረስ ከ20 እና ከ30 ዓመታት በላይ ቢያልፉም እንኳ ብዙዎቻችን የዩኒቨርሲቲ ወይም የኮሌጅ ዲግሪ አላገኘንም። ለዚያውም “እባካችሁን

በነጻ ያለ ክፍያ ተማሩልን” በመባል እየተለመን። እስካሁን ድረስ ወደ 4000 የሚሆኑ ሰዎች የአንደኛ ዲግሪን ጨርሰዋል። ታዲያ በ30 ዓመታት ውስጥ 4000 ሰዎች ብቻ ዲግሪ መጫናቸው በጣም የሚያስገርም ነው።

እኛ ወደዚህ አገር እንደገባን ምናልባት ለአገሩ እንግዳ ሆነን ነገሩ ሳይገባን ቀርቶ ነው እንበል። በጣም የሚያሳዝነው ግን አሁንም ከ20 እና ከ30 ዓመታት በኋላ ነገሩ ሊገባን ባለመቻሉ ነው። እኛ የትምህርት ደረጃችን ከፍተኛ ባይሆንም እንኳ፣ ለነባሩ የእስራኤል ሕዝብ ኩራትን፣ አክብሮትን፣ ጠንክሮ መሥራትን በማስተማር እንዲያከብሩንና ከኛ ጋር እንዲቀላቀሉ በማድረግ ፋንታ የተለያዩ በኢትዮጵያ ያልነበሩ መጥፎ ድርጊቶችን በመፈጸም ከእኛ እንዲርቁና እንዲጠሉን እያደረግን ነው።

ብዙ ሴቶች በባሎቻቸው እጅ ሲገደሉ፣ ልጆቻቸው ደግሞ ያለወላጅ በመሰቃየት ላይ ይገኛሉ። ብዙዎቹ ትዳራቸውን ስለፈቱ፣ ልጆቻቸው የአባትንና የእናትን ፍቅርና ድጋፍ ሳያገኙ ያድጋሉ። እንዲያውም አባቶቻቸው በእስር ቤት የሚጣቅቁ፣ እናቶቻቸው ደግሞ በመደበቂያ ቦታዎች ውስጥ ሆነው ልጆቻቸውን በትግርና በስቃይ የሚሳድጉ ብዙዎች ናቸው።

ብዙ ታዲያ ወጣቶች በተለያዩ መጥፎ ድርጊቶች ተወንጀለው በእስር ቤት ውስጥ ሲጣቅቁ ይገኛሉ። አንዳንዶች ደግሞ የወደፊት ኑሯቸው አስከፊ መሆኑን የተረዱት እራሳቸውን በራሳቸው በማጥፋት ላይ ናቸው።

ሌሎች ታዲያ ወጣቶች ደግሞ ትምህርታቸውን አቋርጠው በተለያዩ መጥፎ ድርጊቶች ተሰማርተዋል።

ከነዚህም መካከል የአልኮል መጠጥ፣ የአደንዛዥ ዕጾችን መጠቀም፣ የዝሙት ድርጊቶች የተለመዱ ሆነዋል። እኛ ትልቆቹ ደግሞ እንደ እነዚህ ያሉትን አደገኛ ችግሮች እየተከታተልን በመዋጋትና ልጆቻችን በመደገፍ ፋንታ በየድግሱ እየዞርን የተለያዩ የአልኮል መጠጥ፣ ስንጋት፣ ስንጨፍርና ስንዘፍን፣ ወርቃማው ጊዜያችንና ገንዘባችንን በከንቱ ስናባክን እንገኛለን። ከዚህም በተጨማሪ አእምሮቸው ያልበሰለው ወንድሞቻችን፣ ልጆቻችንና የልጅ ልጆቻችን ይህን የማይረባ ድርጊት እንደቁም ነገር ቆጥረው ከእኛ በመማራቸው በጣም የሚያሳዝን ነው። ይህ ብቻ ሳይሆን ድግሱን ከምንኖርበት ቤት በታች በማድረግ አካባቢውን በማሸተትና በመረበሽ ጎረቤቶቻችን ፈረንጆችን ከምንኖርባቸው ቦታዎች በማራቅ እንዲጠሉን አድርገናል።

የእስራኤል ብሔራዊ ባንክ ደግሞ ደጋግሞ “የኢትዮጵያ ይሁዲዎች በጣም ደግሞ ናቸው” ሲል አስታውቋል። ሆኖም ግን፣ እንኳ ድሃ ልንመስል ነውና ሚሊዮን ሺቄል በባንክ ያስቀመጥን ይመስል እየደገስን ዘመዱንና ጎረቤትን ስናበላና ስናጠባ እንሰነብታለን።

በየድግሱ ለመድረስም መላ እስራኤልን ከሰሜን እስከ ደቡብ፣ ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ በመዞር ለመጓጓዣ ብዙ ገንዘብና ጊዜ በማጥፋታችን ምክንያት ከልጆቻችን ጎን ተቀምጠን አስፈላጊውን እርዳታ እንዳናደርግ ሆኗል። እንዲያውም ወላጆች የሚዳሩትን ሙሽሮች በመርዳት ፋንታ፣ ሙሽሮችን “ሥራ እርዳታ” እያሉ ያስቸግራሉ። አንዳንድ ሰዎች ደግሞ ከ“ሞዳድን” እንጅ ከ“ኡላም” አንሄድም በማለት

ሙሽሮቹ የከፈሉባቸው ወንበሮች ክፍት በመቅረታቸው ምክንያት የሚከሰሩ ወጣቶች በጣም ብዙ ናቸው። የሙሽሮቹ ወላጆች ደግሞ የሙሽሮችን ኪሳራ በመሸፈን ፋንታ ከ“ኡላም” ያልመጡትን ሰዎች ለማስደሰት ይደግሳሉ። ታዲያ ከ“ኡላም”፣ የሙሽራው ወላጆች፣ የሙሽራይቱ ወላጆች፣ የቀለበት፣ በአጠቃላይ ለአንድ ሠርግ አራት ድግሶችን ያዘጋጃሉ። ታዲያ ለዚህ ሁሉ ድግስ የሚባክኑት ገንዘብና ጊዜ ለሙሽሮቹ ከ5 ዓመታት በላይ የቤት ኪራይ ሸፍኖ የተለያዩ የቤት እቃዎችን ማስገዛት ይቻል ነበር።

በእነዚህ ችግሮች ምክንያት በጣም የሚጎዱት ሕጻናትና ታዲያ ወጣቶች ናቸው። ስለሆነም ልጆቻችን ተምረው ወደ ከፍተኛ ደረጃ እንዲደርሱ እርዳታ ማድረግ ይኖርብናል። በተቻለን መጠን ችግሮቻቸውን ለማስወገድ እንሞክር። ብቻቸውን ለትግርና ለመከራ አናጋልጣቸው። አብረን ከጎናቸው በመቀመጥ ጠንክረው እንዲማሩ እንገፋፋቸው። ለመጥፎ ነገሮች ምሳሌ አንሁን። በጥሩው መንገድ እንምራቸው። በከንቱ ጊዜያችንንና ገንዘባችንን በድግስና በጭፈራ የምናባክናቸው ከሆነ፣ እኛም ቁም ነገር ሳንይዝ፣ ልጆቻችን ደግሞ በትግር ኑሮ እየሞቀቁ ለወላጆች ሸክምና ማፈሪያ ከመሆናቸውም በላይ፣ ዕድሜ ልካቸውን ሲያማርሩን ይኖራሉ። በዚህም ምክንያት ምሳሌት የማይደረግለት ኃጢአት ሠራን ማለት ነው። ስለዚህ ከወዲሁ፣ ከሕጻንነታቸው ጀምሮ ልጆቻችንን ከትኩተን እናሳድግ። ለልጆቻችን መመኪያና መከራያ እንሁን። ለሚመጣው ትውልድ ጥሩ መሠረት ጥለን እንለፍ።

לא נפתח נסות መከራን መፍራት አያስፈልገንም

שיעור תלמידי החינוך המיוחד מהקהילה גבוה פי שניים מבאוכלוסייה הכללית <<<
 הנתון נחשף ביום עיון בנושא הנחיית הורים לתלמידים לקויי למידה
 የመማር ችግር ላለባቸው ተማሪዎች ወላጆች የሚሰጠውን መመሪያ
 አስመልክቶ ዓውደ ጥናት ተካሄደ >>> በግርማው መንግሥቱ

רונית זה, מנכ"לית שתיל, ציינה כי המטרה היא לא רק הישרדות, אלא גם להצליח, לה-תפתח ולצמוח. מיכל אברהם סמואל, מנכ"לית פידל, הסבירה שסרטון ההדרכה יכול לשמש את ההורים ואת המחנכים ללמידה בסדנאות ובהוגי הורים. עדן ישראל, מומחית לליקויי למידה, דיברה על רכישת שפה שנייה והתמודדות עימה בקרב תלמידים עם לקויות למידה. היא הסבירה כי ילד שכל הזמן חווה כישלונות ותסכול, מתחיל לפחד לקחת סיכונים. "חשוב להנחות את המורים וההורים לעודד את הילד ליטול סיכונים ולהכיר את נקודות החולשה והחוזקה". שמוליק דוד דיבר על זכויות תלמידים לקויי למידה. בסיום היום צפו המשתתפים בסרטון מתוך ההצגה "נס משמיים", עם הסברים מפי דוד כהן לוי, מנהל היחידה לאמנויות בחינוך ההתיישבות.

פאנל ביום העיון. להכיר את נקודות החולשה והחוזקה

מאת גרמאו מנגיסטו
 איך עובדים נכון עם הורים יוצאי אתיופיה, שילדיהם לקויי למידה? זה היה נושא של יום עיון, שנערך בכפר הנוער עיינות. הכנס התקיים לרגל השקת סרטון חינוכי להורים לילדים עם לקויות למידה, בשם "איך אני יכול לעזור לבן שלי". שותפי הכנס: שתיל, המינהל לחינוך ההתיישבותי, עמותת פידל, מרכז ההיגוי, אגף השירות הפסיכולוגי והאגף ללקויי למידה. שיעור בני הקהילה שלומדים בחינוך המיוחד גבוה פי שניים ביחס לאוכלוסייה הכללית. לדברי מנהל מרכז ההיגוי, דוד מהרט, נתון זה מעלה סימן שאלה לגבי מידת ההתאמה של האבחונים. מהרט התייחס לאובדן האמון של הורים רבים בקהילה, אשר חשים כי

צומחים ביחד

הינע אבድገት መራመድ

סטודנטים יוצאי אתיופיה וילדים מהקהילה נפגשים במועדונית של מכללת אריאל <<< הילדים לומדים ונהנים, הסטודנטים מרוויחים גיבוש וסיפוק

በከፍተኛ የትምህርት ተቋሞች ውስጥ የሚማሩ ኢትዮጵያውያንና የጎብረተሰባችን ታዳጊ ወጣቶች በአርዬል ኮሌጅ ክብብ ውስጥ አልፎ አልፎ ይገናኛሉ >>> በአዩለት ዓለማየሁ

በጎብረተሰባችን ታዳጊ ወጣቶች በአርዬል ኮሌጅ ክብብ ውስጥ አልፎ አልፎ ይገናኛሉ

מאת איילת אלמיהו

סטודנטים ממוצא אתיופי במכללת אריאל מפעילים מועדונית לילדים ובני נוער מהקהילה.

הסטודנטים עוזרים לילדים בהכנת שיעורי בית, למידה עצמאית והקניית ערכים, תוך חיזוק הביטחון העצמי. אחרי שמסיימים את הכנת השיעורים, מתקיימת פעילות חברתית מהנה. את היוזמה המבורכת הגה בשנה שעברה איילין מלסה, בן 28, כיום בוגר כלכלה ומנהל עסקים, בשיתוף עם רכז הסטודנטים אבבה וודג'ה. "רצינו לעזור ולהשפיע, והבחירה הראשונה הייתה להתנדב עם ילדים", אומר מלסה. "המסר שלנו לילדים הוא שכל אחד יכול. השאיפה היא לחזק את האמונה בעצמם ואת הרצון להתפתח ולהתקדם מבחינה לימודית ובפן האישי. מרגש לראות את הילדים מגלים בגרות ונחישות". היוטוסייה (25), סטודנטית שנה שנייה למשאבי אנוש, מסבירה שהפעילות תורמת גם למתנדבים עצמם: "נוצרה קבוצת כוח מגובשת של סטודנטים מהקהילה, ואנחנו זוכים להראות את העוצמה שלנו. התרומה החברתית מחזקת את הדימוי העצמי

למה הוא בחר לקחת חלק בהתנדבות: "אני מגיע כדי למלא חלקים אצלי בנפש". זכורה לו במיוחד הפעילות שבה כל אחד סיפר איפה הוא רואה את עצמו בעוד 10 שנים. "גם אנחנו הסטודנטים התחלנו לחשוב על הנושא, וגילינו על עצמנו דברים חדשים".

לידיעת המתעניינים, שובל רוצה להיות מורה או גננת, ושקד מתכוון להפוך לאיש עסקים. דגש מיוחד שמים על קריאת ספרים. כל ילד בוחר לעצמו ספר, לפי תחומי העניין שלו. אחרי שמסיימים לקרוא, כל אחד מספר לחבריו על מה שקרא.

במהלך השנה ביצעו הסטודנטים מגוון פעילויות הקשורות בזווית הקהילה, שימור המסורת, משברי העלייה והמאבק בגזענות. שקד התרשם במיוחד מהפעילות בנושא חג הסיגה, שעזרה לו להבין את חשיבותו של היום.

מלסה מסכם ואומר שהתרומה עוברת בשני הכיוונים: "הילדים נהנים מעזרה לימודית ומשעות כיף, ואילו הסטודנטים מרוויחים תחושת ערך. אין כמו לתרום, במיוחד לקהילה שלך".

מי של המתנדבים". ההורים הם חלק בלתי נפרד מהצלחת הפעילות. הם נוכחים בחלק מהמפגשים, מביאים את הילדים למועדונית ומחזירים אותם הביתה. גם לקשר עם מורות בית הספר חשיבות רבה: כך יודעים הסטודנטים מה מצבו של התלמיד, מהם המקצועות בהם הוא מתקשה ואלו מבחנים יש לו בקרוב.

האחים שקד (11) ושובל (7) בוגלה מגיעים למורה עדונית כבר שנה שנייה. "אני אוהבת את הקבוצה הזו, כי הם עוזרים לי בכל מה שאני צריכה. כיף לי להיות כאן", מספרת שובל.

"הם לא רק עוזרים בשיעורים, אלא באמת מתעניינים בדברים שעוברים עלי, וזה מיוחד", מוסיף שקד. "הם מדברים איתנו ברצינות על דברים אמיתיים ומצחיקים אותנו".

חופ מכיף וצחוק, גם לעזרה הלימודית יש חשיבות רבה, כפי ששקד מספר: "הייתי גרוע באנגלית, ואז ישבתי עם איילין, והוא לא ויתר עלי. קראנו כמה שעות רק באנגלית, עשינו תרגילים, ובשני המבחנים שהיו לי קיבלתי יותר מ-80". משה אלמו (25), הנדסאי תעשייה וניהול, מסביר

מתנדבים ותלמידים. כיף, צחוק ועזרה בשיעורים

ሕይወትን የሚያድን ትንሽ ምርመራ

በአስራ-አል ውስጥ ከቅልጥም መቅኒ ("ሞቶክ ኢ.ኤም") ለጋሾች ውስጥ የኢትዮጵያውያን ቁጥር ግግሽ ፐርሰንት ብቻ

ነው። በአስራ-አል ውስጥ 600 ሺህ ሰዎች በቅልጥም መቅኒ ለጋሾች ውስጥ የሚገኙ ሲሆን ከእነዚህ ውስጥ ኢትዮጵያውያን ግግሽ ፐርሰንት (በቁጥር ደግሞ 3100) ናቸው። ለዚህ ምክንያቱ ጥቅሙን በደንብ ያለማወቅ ሊሆን ይችላል። ለዚህ ጉዳይ የሚያስፈልገው ለምርመራ ትንሽ ደም ብቻ መስጠት መሆኑ እየታወቀ የነቀርሳ ("ካንሰር") በሽተኞችን ነፍስ ለማዳን የሚያፈልግ ማን ነው? መቅኒን ከአንዱ ሰው ወስዶ ለሌላ

መስጠት ለ100 ያህል የተለያዩ በሽታዎች የሚረዱ ሲሆን ከእነሱም ውስጥ የተለያዩ የካንሰር ዓይነቶችና በዘር ውርስ የሚተላለፉ በሽታዎች ይገኙበታል።

ለዚህ ዓይነት ሕክምና ምስጋና ይገባውና ብዙ ሕይወት ድኗል። መቅኒ ለጋሾች ተቀባይ በመሆኑ ለ"ጄኔቲካ" ስምምነት ስለሚያስፈልጋቸው አንድ ኢትዮጵያዊ ይህ የመቅኒ ልገሳ የሚያስፈልገው ከሆነ ከሌሎች ኢትዮጵያውያን ዘንድ ለጋሾች የመገኘቱ ሁኔታ በጣም ከፍተኛ ነው። ነገር ግን አንድ ኢትዮጵያዊ በእነዚህ ስላይ በተጠቀሱት ዓይነት በሽታዎች ቢታመም ከሌሎች የአስራ-አል ጎብረተሰቦች ጋር ሲወዳደር የመዳን ኃይሉ በጣም ዝቅተኛ

ነው። ምክንያቱም በለጋሾች መዝገብ ውስጥ የሚገኙ ኢትዮጵያውያን ቁጥር አነስተኛ በመሆኑ ነው።

በለጋሾች መዝገብ ውስጥ መመዝገብ በጣም ቀላል ሲሆን ምንም ዓይነት ክፍያ አይከፈልበትም። ማድረግ የሚያስፈልገው ቅጽ መሙላትና ትንሽ ደም መስጠት ብቻ ነው። ዕድሜያቸው ከ18 እስከ 50 ዓመት ድረስ የሆኑና ጤንነታቸው የተሟላ ሰዎች መቅኒውን መለገስ ይችላሉ። መመዝገብ የሚቻለው "ዴ.ኤር.መ.ዲ.ኤ.ኤ." የተባለ ድርጅት በሚያዘጋጅባቸው የሚሻገሩ ቀናት ውስጥ ነው። የልገሳ ዘመቻውን የሚመለከቱ እውቀቶች በመገናኛ ብዙኃንም ይተላለፋሉ።

בדיקה קטנה שתציננה חיים

רק חצי אחוז מתורמי מח העצם הם יוצאי אתיופיה <<< סיכוי נמוך יותר לבני הקהילה שחלו בסרטן למציאת תרומה מתאימה

קרוב ל-600,000 איש בישראל רשומים במאגר תורמי מח עצם. למרבה הצער, רק חצי אחוז מהם הינם יוצאי אתיופיה (כ-3,100 איש).

בהשוואה לחלקם של בני הקהילה באוכלוסיה (כ-1.5%), המשמעות היא שיוצאי אתיופיה מתנדבים לתרום מח עצם הרבה פחות מהאחרים. סביר להניח שהסיבה היחידה היא חוסר מודעות לנושא החשוב. הרי מי לא ירצה להציל חיים של אדם חולה סרטן, במיוחד כאשר כל מה שנדרש ממנו זאת בדיקת דם פשוטה? השתלת מח עצם מסייעת לטווח פול בכ-100 מחלות שונות, כולל לוקמיה, לימפומה, מחלות סרטן אחרות, מחלות דם ממאירות ומחלות אוטואימוניות ותורשתיות. חייהם של חולים רבים בישראל ניצלו הודות להשתלות שבוצעו, כ-1,000 איש מאז שנת '98.

בגלל ההתאמה הגנטית הנדרשת בין התורם לחולה, במקרה שאדם יוצא אתיופיה יודקק להשתלה, יש סבירות גבוהה יותר למצוא תורם מתאים בקרב העדה. המשמעות היא שנכון להיום הסיכוי של אדם חולה מהקהילה להינצל נמוך יותר מאשר בני עדות אחרות, בגלל מיעוט יוצאי אתיופיה הרשומים במאגר התורמים.

למרות שבני המשפחה הקרובה הינם בעלי הסיכוי הגבוה ביותר להתאמה, רק 30% מהחולים מצליחים ליחיים לאתר בין קרוביהם תורם מתאים. מאגרים בינלאומיים ממוחשבים משפרים את הסיכוי למציאת התאמה.

ההצטרפות למאגר קלה ביותר ולא עולה כסף: ממלאים טופס ותורמים מעט דם. דגימת הדם נשלחת לבדיקת סיווג רקמות, והתוצאות מצטרפות למאגר. יכולים לתרום אנשים בני 18 עד 50 במצב בריאותי תקין.

ההצטרפות למאגר מתאפשרת במהלך ימי מבצע שמקיימת עמותת "עזר מציון". עדכונים על מבצעי ההתרמה מתפרסמים בכלי התקשורת.

ንኡሽተይ ምርመራ ዝለዓለ ሂወት እንተተደሕን

"ሙዋኸ ሃኢፀም" ብዝተባህሰ ሸም ዝካየድ ምርመራ ደም ለገሰቲ ኢትዮጵያውያን ምስ ካልኦት እስራኤላውያን ክነፃፀር እንተሎ ፍርቂ ነጥቢ (0.5%) ጥርሕዮም።

ብሕግም መንሸር (ሳርታን) ንዝሰፈሩ ሕሙማት ንምድሓን ኣስታት 600 ሸሕ ካብዝኾኑ ሙዋኸ ሃኢፀም ደም ምርመራ ለገሰቲ እስራኤላውያን 3100 ኢትዮጵያውያን ጥራሕዮም ናይ ደም ምርመራ ዝገበሩ።

ንዝሓመመ ንምድሓን ዘይደልይ ኢትዮጵያዊ ስለዘየለ እቲ ዋና ምክንያት ክኾን ዝኾነ ኢትዮጵያውያን ብዛዕባዚ ሕግም ዘለዎም ፍልጠት ኣዝዩ ዝነኣሰ ብምዃን ጥራይዮ ንግለት ይካኣል። ምክንያቱ ጠብታ ደም ብምሃብ ጥራይ ሂወት ምድሓን ዘኣክል ዐብይ ተግባር የለን ስለዝኾነ።

ብመጥባሕቲ ኣቢሉ ኣብ ነብስኻ ዘኣቱ እዚ ደም ዝተፈላለዩ ናይ መንሸር (ሳርታን) ሕግምት ኣዊስካ ንኣስታት 100 ዘኣክሉ ካልኦት ዝተፈላለዩ ሕግምት ይፍውስ። ብኸምዚ ዓይነት መጥባሕቲውን ብዙሓት እስራኤላውያን ካብዚ ክፉኡ ሕግም ድሒኖምዮም። ነኡሽተይ ኣይበሉ ዳኡምበር በዚ ሕግምዚ ዝተታሕዘ ኢትዮጵያዊ ደም ካብዝለገሱ ኢትዮጵያውያን ተመሳሳሊ ደም ናይ ምርካብ ዕድሉ ዝለዓለ ስለዝኾን ናይ ምድሓን ዕድሉውን ዝለዓለዮ። ኣብዚ እዋንዚ ግና ደም ናይ ዝለገሱ ኢትዮጵያውያን ቁፅራ ብዝሓት ውሑድ ስለዝኾነ ተመሳሳሊ ደም ናይ ምርካብ ዕድሉ ኣዝዩ ዝነኣሰ እዩ።

ደም ምርመራ ክገብር ዝደልይ ሰብ ብዘይ ክፍሊት ደሙ ንኸህብ ፍቓደኛ ምዃን ንምርግጋዕ ኣብ ዝተዳለወ ፎርም (ቅጥዒ) ሸሙ ብምምላሻ ደም ከወፍይ ይኸእል እዩ። ጥዕንኡ ዝተግለጸ ዕድሚኡውን ካብ 18-50 ክኾን ይግባእ። “ኤዘር ምዕዮን” ዝተባህለ ውድብ ብዘውፀእ መደብ መሰረት ብምኻድ ደም ክተወፍዩ ትኸእሉ ኢኹም። ደም ምርመራ ዝካየዱል መዓልቲ ብመራኽቢ ኣፋሽ ኣቢሉ ክግለፅዮ ተኸታተሉ።

ክንብሮት ደርሶ. ክንብሮት ደርሶ. ክንብሮት ደርሶ.

צור ני כבשה የበግ ቅርጽ ሥራሕኛ

מי שרואה את פסלי הכבשים של דרסה מתקשה להאמין שהאמן המוכשר מתמודד עם לקות נפשית וכבודות ראייה <<< מרכז יובלים של עמותת אנוש בקרית גת מאפשר לו להעניק משמעות ליצירתו ולחיי

የደረሰ መንግሥቱን የበግ ቅርጽ ያየ ሰው ይህ ልዩ ተሰጥኦ ያለው የሥነ ጥበብ ባለሙያ “ሥነ ልቡናዊ ጉዳትና የማየት ችግር አለበት” ቢባል አያምንም >>> በአሪት ዘብ

በגלל כבודות הראייה הוא כמעט לא רואה רבה, רק צלליות, אבל למרות המגבלה הוא יוצר עבודות מרשימות. זוהי מלאכה שדורשת כישרון ודיוק, עבודה לא פשוטה לכל אחד, ובוודאי לאדם שאינו רואה.

דרסה מפסל. לא זו מסדנת הקרמיקה

באחד המפגשים ישבתי מולו וביקשתי שילמד אותי לפסל כבשה. הוא הנחה אותי להתחיל מהכנת צורת שבלול, שיש להדביק על גב החיה. כל שבלול שהכנתי הוא מישש, החזיר למקומו וציין שזה לא מדויק מספיק. לא מעט פעמים הייתי צריכה לחזור על עבודתי, עד שהוא אישר לי להמשיך לשלב הבא.

אנשים רבים רואים את עבודותיו, נפעים מכישרונו ומאישיותו ומזמינים את הכבשים על פי צבעים וגדלים שונים. דוגמאות של כבשים מוצגות בארון מיוחד במרכז, בתערוכה שכינויה הבלתי רשמי הוא “הכבשים של דרסה”.

צוות המרכז גאה בהזדמנות שניתנה לנו לאפשר לדרסה להעניק משמעות לעשייתו ובמה להתקדמות אישית מבחינה חברתית ותעסוקתית. «הכותבת היא מנהלת מרכז “יובלים” בעמותת “אנוש” בקרית גת

שהוא מצליח להתגבר על לא מעט קשיים: קליטה בארץ חדשה, הסתגלות לדיירים שאינם מבינים את שפתו, התמודדות עם פגיעות נפש ועם כבודות ראייה. במקום להנציח את נכותו, הצוות ובעיקר דרסה עצמו הבינו כי אומנם הוא לא יכול להשתמש בעיניו, אך הוא יכול לשמוע, להריח ולמשש.

מאת אורית זנבה

יש האומרים כי אדם עם חסך כלשהו בתיפקוד, ממוצא על ידי כישרון אחר. דרסה ניחן בכישרון אמנותי, ומצליח לטפח אותו למרות הלקות הנפשית וכבודות הראייה.

הוא עלה ארצה לפני שנים אחדות ומתגורר בהוסטל בקרית גת. מדי יום הוא מגיע למרכז יובלים, שפועל במסגרת עמותת “אנוש”, במטרה לתת למתמודדים עם פגיעות נפש כלים להשתלבות תעסוקתית.

מי שעדיין לא שולט בעברית לומד באולפן שהוקם במרכז. יש גם קורסי הכנה לעולם העבודה, ניהול תקציב ועוד. בסדנאות קרמיקה ומיחזור נייר מייצרים מוצרים שונים ומוכרים אותם בקהילה.

מרגע שדרסה גילה את סדנת הקרמיקה, הוא לא זז ממנה מדי יום מפתיחתה ועד לסיום הפעילות. משתתפי הסדנה יוצרים פסלים, רמויות של בעלי חיים, קערות ועוד ועוד. ההתמחות המיוחדת שלו היא יצירות מרהיבות של כבשים. האישי מהווה השראה לכל המתמודדים, כיוון

יש מקום לעולנים? לחשבונו רוב עולנים?

האם חסרות מיטות במרכזי הקליטה? <<< מי יטפל בבקשות לעלייה על פי חוק השבות? <<< שאלות לגבי המשך העלייה מאתיופייה

“האם חסרות מיטות במרכזי הקליטה? <<< מי יטפל בבקשות לעלייה על פי חוק השבות? <<< שאלות לגבי המשך העלייה מאתיופייה”

כזכור, הממשלה קבעה שקצב העלייה יעמוד על 200 עולים בחודש לפחות. כעבור שנה הוחלט להאט את קצב העלייה ל-110 עד 170 עולים בחודש, מחשש למחסור במיטות במרכזי הקליטה. המשמעות היא שמשך ההמתנה לעלייה יכול להגיע לשנתיים ויותר, בתנאים קשים של צפיפות, רעב ומחלות במחנות המעבר באתיופייה.

על פי נתוני הסוכנות היהודית, יש כיום כ-1,200 מיטות פנויות במרכזי הקליטה. עד סוף אוגוסט צפויות להתפנות עוד כ-1,500 מיטות, לאחר שהמשפחות יעברו לדיור קבע בבתים שכבר נחתמו חוזים לרכישתם. “אם תהיה בעתיד מצוקת מיטות, נוכל לדון מחדש במספרים”, אמר ח”כ שלמה מולה, “אבל בינתיים, למה לעצור את העלייה?”. חביב קצב, סמנכ”ל דיור במשרד הקליטה, טען כי מספר המיטות הפנויות נמוך יותר. אב”רהם נגוסה, מנכ”ל אירגון “מכנף דרום לציון”, מתח ביקורת על מדיניות המכסות, שאינה נהוגה לגבי עולים משום מדינה אחרת.

נמשך הוויכוח בין גורמי הקליטה: האם רצוי להגביר את קצב העלייה מאתיופייה? בעקבות החלטת הממשלה להעלות את שארית יהודי אתיופייה, נבדקה בתקופה האחרונה רשימה של כ-8,000 מועמדים. כ-6,000 מהם נמצאו זכאים לעלייה, וכ-2,000 לא אושרו. מבין הזכאים כ-3,000 עולים כבר הגיעו ארצה, וכ-3,000 עדיין ממתנים במחנות באתיופייה. אושרו לעלייה מי ששייכים לזרע ישראל מצד האם, מוכנים להתגייה, רשומים בפנקס הממתינים מ-2007 והוגשה בקשה מצד קרובי משפחתם בישראל. בנוסף, מדובר על כ-400 איש שזכאים לעלות על פי חוק השבות.

עמוס ארבל ממשרד הפנים התריע בריון שנערך בוועדת הקליטה של הכנסת, כי עם סיום פעילות רשות האוכלוסין באתיופייה, לא יהיה מי שיבדוק זכאות לעלייה על פי חוק השבות. “לא נסיים לבדוק את כל הזכאים, ואנחנו מניחים שעם השנים יצוצו בקשות חדשות לעלייה. צריך למסד את התהליך, באחריות הסוכנות היהודית, כמו בכל יתר מדינות העולם”.

עולים במרכז הקליטה באשקלון. “למה לעצור את העלייה?” | צילום: אגניצ'ו רטו

ידיעות נג'ט

צלי"ש לבני הקהילה

למעלה מימין: פנטהון עלמיה, דגו בלאי, ט'. למטה: רחל מנגיסטו, מוריה הגוס, טיגבו אלהין, עדי מולא

ልዩ ስልጣት ለጎብረተኞችን

7 ኢትዮጵያውያን ይሁዱ ወታደሮች ከሀገሪቱ ፕሬዝዳንት እጅ የላቀ ብልጫ ስልጣት ተቀብለዋል

שבעה חיילים יוצאי אתיופיה קיבלו אותות הצטיינות מנשיא המדינה <<< פנטהון עלמיה, מוריה הגוס, רחל מנגיסטו, עדי מולא, טיגבו אלהין, דגו בלאי וט' הביאו כבוד לעצמם, למשפחתם ולמדינה כולה

ותומכת בהן אישית". מדי פעם היא מתנדבת במרכז נוער, שמ' טרתו לעזור לנערות בסיכון. היא נותנת אוזן קשבת ועוזרת בלימודים. סמל זיגאטו דגו בלאי, משרת בגדס"ר צנ' חנים, כרגע נמצא בקורס מ"כים. יש לו שש אחיות. לאחר שאחיו הגדול מת בטביעה לפני שמונה שנים, הוא נותר הבן היחיד במשפחה. המוות של האב היה קשה מאוד למשפחה, והוריו חששו מגיוסו לשירות קרבי. במשך יותר משנה הוא לא סיפר לאביו ולאיימו שהוא משרת כלוחם, כדי לא להראיג אותם. רק כאשר הזמין אותם לטקס קבלת סיכת לוחם, גילו שהוא צנחן והשלימו עם רצונו של הבן לשרת ביחידה קרבית. "עשיתי הכל כדי לתרום כמה שיותר. אני מקווה לגרום להורים כל הזמן גאוונה", אמר. מעבר לכבוד הרב שכל החיילים המצטיינים הביאו לעצמם, למשפחתם, לקהילה, לצה"ל ולמדינה כולה, הם גם זכו במלגת לימודים מהאגודה למען החייל בסך 4,000 \$.

עלה לארץ במבצע שלמה כשהיה בן חודש שנים. גר בשכונת קרוואנים ליד נהריה במשך שלוש שנים, ואז עבר למגדל העמק. לפני גיוסו עשה מכינה ב"ימין אורד". סמ"ר טיגבו אלהין, בן 21 מיבנה, לוחם בג"ד דוד "שחר" בפיקוד העורף. טיגבו מספר שהוא מאוד נהנה מהשירות. קיבל אישור לתנאי שי"רות נוחים ויציאה כל יום הביתה, אך חתם על ויתור כדי להיות לוחם בגרוד. שמח במיוחד להשתתף בפעילות התנדבותית, כגון צביעת בתים של קשישים ונוקקים ועזרה בניקיון. רב"ט ט' מבאר שבע משרתת בפיקוד דרום כגרפיקאית. עלתה מאתיופיה כשהיתה בת שנה. יש לה שמונה אחים, ואחותה הגדולה היתה גם כן גרפיקאית, ושירתה איתה ביחד זמן מסוים. במסגרת תפקידה עובדת עם כלל יחידות המודיעין ועם כוחות החי"ה בפרוייקט מיוחד של הפיקוד היא חופפת נערות חג"ם (חיילות גיוס מיוחד), ולדבריה: "אני מסתדרת איתן

יש לה שני אחים גדולים שכבר התגייסו, ועוד שני אחים קטנים. המשפחה מאוד ציונית ומעודדת את הילדים לשירות משמעותי בצה"ל. מוריה רצתה מאוד להיות מש"קית ת"ש, כדי לעזור לחיילים שזקוקים לסיוע. סגן רחל מנגיסטו, בת 21 מרמלה, סגנית מפקדת פלוגה בכלא תל השומר. הוריה עלו בשנת 1986. יש לה אח קטן שהתגייס לאחרונה ונהו שאף להיות לוחם. רחל התגייסה כמדריכת כושר בכלא 4, יצאה לקצונה וחזרה לאותה יחידה. במהלך שירותה נתקלת בסיפורים אישיים קשים, והיא מגלה רגישות רבה ומשתדלת לסייע כמיטב יכולתה. נכנסה לליכה במיוחד חיילת עולה בורדה, שלא היתה בקשר עם אימה ואביה גסט בבית החולים. סמ"ר עדי מולא, בן 21 ממגדל העמק, משרת כסמל מחלקה ולוחם בגרוד "צפע" בצ"ח נחנים. התחיל כלוחם, סיים מסלול ולאחריו עבר קורס מ"כים.

מבין 120 חיילים מצטיינים, שקיבלו אותות ביום העצמאות, שבעה הם בני הקהילה. הנשיא פרס העניק למצטיינים את האותות בטקס מרגש, בהשתתפות ראש המשלה, שר הביטחון והרמטכ"ל. מדובר בחיילים שפועלים מהווה דוגמה ומופת לצה"ל כולו, תוך חתימה למצוינות, הפגנת מסירות, מקצועיות ואחריות. סמל פנטהון עלמיה, בן 22 מגדרה, משרת כלוחם בגדוד "ברק" בפיקוד צפון. נולד בגרוד נדר ועלה מאתיופיה עם משפחתו ב-1997, כשהיה בן 7. פנטהון הוא ילד שלישי מתוך שבעה. למד בתיכון שש-שנתי בגדרה, ובכיתה ט' עבר לפנימייה בפתח-תקווה. במקביל למד חקר המוח במכון ויצמן. הוא הבן הראשון במשפחה, שמשרת ביחידה קרבית. רב"ט מוריה הגוס, בת 19 מראשון-לציון, משרתת כמש"קית ת"ש. עלתה לארץ בגיל שמונה. למדה בתיכון עמית עמל והדריכה חוגי סירות מטעם החברה להגנת הטבע.

למען חברה רבת-תרבותית. סטודנטיות במכללת שאנן

חינוך, אמונה, סובלנות חינוך, אמונה, סובלנות

המכללה האקדמית הדתית שאנן בחיפה יזמה קריאה לס' טודנטים מהקהילה להשתלב בתוכניות ללימודי תואר ראשון ושני בחינוך. המסלולים המוצעים להכשרה הם הגיל הרך, בית ספר יסודי, על יסודי וחינוך מיוחד. ניתן להתמחות במקצועות תנ"ך, תוש"ב"ע, היסטוריה, מתמטיקה ואנגלית. כמו כן קיים מסלול הכשרה לניהול בתי ספר. במהלך פיתוח התוכניות התייעצו ראשי המכללה עם מנהיגי העדה וקיימו סיוורים בבתי ספר, שהצליחו בקליטת עולים מאתיופיה. "המטרה היא להכשיר מנהיגי חינוך, למען קידום חברה ישראלית סובלנית, רבת-תרבותית ומכבדת", אמר ראש המכללה, ד"ר יחיאל פריש.

חוזרים לשורשים, מתחברים לאדמה እንደ ድሮው ወደእርሻ መመለስ

משפחות מכפר סבא מגדלות ירקות מסורתיים בשטח חקלאי שהקצתה העירייה
በከፋ-ር ሳባ የሚኖሩ ኢትዮጵያውያን ይሁዱ ምክር ቤቱ በሰጣቸው የእርሻ መሬት ላይ የተለያዩ አትክልቶችን በማልማት ላይ ናቸው >>> በዩ.አ. ደስታ

מאת יוסי דסטה

בבניין רב קומות, רחוקים מהאדמה שהיינו מחוברים אליה. כמעט כל יום אנחנו מגיעים לגינה, כדי לראות את התפתחות השתילים. אחר מוסיף: "כאן מרגישים חופ" שיים. יש אור, אוויר נקי, וכל הלחצים יורדים. כל משפחה היא ארון לעצמה, כמו שהיינו באתיופיה. זה טיפול נפשי ומונע סכסוכים בתוך המשפחה". עשר משפחות מהקהילה הצטרפו ליוזמת "השביל הירוק", לצד 15 משפחות ותיקות, שאינן ממוצא אתיופי. כל משפחה קיבלה שטח של 50 מ"ר לטובת חקלאות אורגנית. בגינה נפרצים המחסומים בין העו"לים לוותיקים ונוצר קשר שוויוני של שיתוף פעולה.

מי אמר שאנשים שגרים בדירה בעיר לא יכולים לעסוק בחקלאות, בדיוק כפי שנהגו באתיופיה? עיריית כפר סבא הקצתה שטח חקלאי לבני העדה, שבו הם מגדלים ירקות מסורתיים: גומן (חסה), טף (הרגן שממנו עושים אינג'רה), סטטיטה (פלפל חריף) ומיגון תבלינים. הצמחים יובאו במיוחד מאתיופיה. החלקות עובדו בקצב מסחרר, נור"עו ונשתלו בחריצות, חרווה וכישרון. התוצאות לא אחרו לבוא, והשטח התמלא בגידולי כל טוב הארץ. אחד ממשתתפי הפרוייקט מספר על הגעגוע לעבודת האדמה: "אנחנו גרים

החקלאות הגיעה לעיר, גומן, טף וסטטיטה גדלים בכפר סבא